

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-169-09

Druk nr 3109

Warszawa, 1 kwietnia 2010 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o rybnictwie
śródlądowym wraz z projektami aktów
wykonawczych.**

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym

Art. 1. W ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa określa:

- 1) zasady i warunki ochrony, chowu, hodowli i połowu ryb w powierzchniowych wodach śródlądowych, zwanych dalej „wodami”, w wodach znajdujących się w urządzeniach wodnych oraz w obiektach przeznaczonych do chowu lub hodowli ryb;
- 2) właściwość organów administracji publicznej, sposób ich postępowania, a także zadania i obowiązki jednostek organizacyjnych i osób, związane z wykonaniem przepisów:
 - a) rozporządzenia Rady (WE) nr 708/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wykorzystania w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo (Dz. Urz. UE L 168 z 28.06.2007, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 708/2007”,
 - b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1100/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiającego środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego (Dz. Urz. UE L 248 z 22.09.2007, str. 17),
 - c) Unii Europejskiej wydanych w trybie przepisów rozporządzeń, o których mowa w lit. a i b.”;

2) art. 1a otrzymuje brzmienie:

„Art. 1a. 1. Zadania i uprawnienia państwa członkowskiego albo właściwego organu, określone w przepisach wymienionych w art. 1 ust. 1 pkt 2, wykonuje minister właściwy do spraw rybołówstwa, jeżeli zakres spraw określony w tych przepisach nie należy do właściwości innych organów administracji publicznej.

2. Zadania samorządu województwa, o których mowa w art. 6 ust. 2a, 2c i 3, art. 6a ust. 4, art. 6b ust. 1, art. 15 ust. 2, 2b i 2c, art. 17 ust. 1, 3 i 5, art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 3b oraz art. 27 ust. 4, są zadaniami z zakresu administracji rządowej.”;

3) po art. 2 dodaje się art. 2a – 2d w brzmieniu:

„Art. 2a. Ochronę i odbudowę zasobów ryb w wodach, z wyjątkiem gatunków ryb, które są objęte ochroną na podstawie przepisów o ochronie przyrody, zapewnia się przez racjonalne gospodarowanie zasobami, w tym podejmowanie działań służących utrzymaniu, odtworzeniu lub przywróceniu właściwego stanu tych zasobów i relacji przyrodniczych między poszczególnymi ich elementami, zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju.

Art. 2b. 1. Minister właściwy do spraw rybołówstwa, w celu stworzenia warunków niezbędnych do ochrony i odbudowy zasobów ryb określonych gatunków, w szczególności w celu odtworzenia żerowisk lub tarlisk ryb, a także utrzymania lub przywrócenia w wybranych dorzeczach możliwości odbycia tarła i wędrówki ryb, może opracować program ochrony i odbudowy zasobów ryb tych gatunków.

2. W programie ochrony i odbudowy zasobów ryb określa się w szczególności:

- 1) cel ogólny i cele szczegółowe ochrony i odbudowy zasobów określonych gatunków ryb, z uwzględnieniem priorytetów krótko- i długoterminowych;
- 2) rodzaj, zakres i harmonogram działań:
 - a) podstawowych – obejmujących w szczególności zalecane środki prawne, ekonomiczne, kontrolne i monitorujące,

b) wspomagających – obejmujących w szczególności działania badawczo-rozwojowe, promocyjne, edukacyjne i szkoleniowe, zapewniające prawidłową realizację działań podstawowych;

3) podmioty uprawnione lub obowiązane do podjęcia działań podstawowych oraz działań wspomagających, w tym organy administracji publicznej i użytkowników wód;

4) możliwe źródła i sposoby finansowania działań podstawowych oraz działań wspomagających.

3. Minister właściwy do spraw rybołówstwa może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić program ochrony i odbudowy zasobów ryb na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, mając na względzie utrzymanie, odtworzenie lub poprawę stanu zasobów określonych gatunków ryb w wodach, racjonalne korzystanie z zasobów tych ryb oraz zachowanie różnorodności biologicznej w wodach.

4. Realizacja programu ochrony i odbudowy zasobów ryb jest finansowana albo współfinansowana ze środków budżetu państwa.

Art. 2c. 1. Jeżeli przepisy Unii Europejskiej nakładają obowiązek lub przewidują uprawnienie dla państwa członkowskiego Unii Europejskiej do opracowania programu mającego na celu ochronę i odbudowę zasobów ryb określonych gatunków o znaczeniu gospodarczym, minister właściwy do spraw rybołówstwa jest organem właściwym do opracowania tego programu jako programu ochrony i odbudowy zasobów ryb tych gatunków, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach Unii Europejskiej, oraz podejmowania innych czynności związanych z jego przygotowaniem i wdrożeniem oraz współpracy z Komisją Europejską lub innymi organami Unii Europejskiej przy jego realizacji.

2. Jeżeli przepisy Unii Europejskiej nie określają wymagań dotyczących zawartości lub treści programu ochrony i odbudowy zasobów ryb, lub w zakresie nieokreślonym w tych przepisach, przepis art. 2b ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Minister właściwy do spraw rybołówstwa, w drodze rozporządzenia, wprowadza program ochrony i odbudowy zasobów ryb na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, po jego zatwierdzeniu przez właściwy organ Unii Europejskiej, mając na względzie utrzymanie, odtworzenie lub poprawę stanu zasobów określonych gatunków ryb w wodach, racjonalne korzystanie z zasobów tych ryb oraz zachowanie różnorodności biologicznej w wodach.

4. Realizacja programu ochrony i odbudowy zasobów ryb jest finansowana albo współfinansowana ze środków budżetu państwa, w szczególności stanowiących środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej.

Art. 2d. 1. Minister właściwy do spraw rybołówstwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, w przypadku wprowadzenia programu ochrony i odbudowy zasobów ryb, o którym mowa w art. 2b, dokonuje okresowej analizy wyników realizacji działań przewidzianych w tym programie oraz przedstawia w tym zakresie sprawozdanie Radzie Ministrów.

2. Jeżeli przepisy Unii Europejskiej nakładają obowiązek okresowej analizy wyników realizacji działań przewidzianych w programie ochrony i odbudowy zasobów ryb, o którym mowa w art. 2c, i przedstawiania w tym zakresie sprawozdania odpowiednim organom Unii Europejskiej, czynności te są dokonywane przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa, przy czym czynności związane z okresową analizą wyników realizacji tych działań są dokonywane w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej.

3. Podmioty objęte programem ochrony i odbudowy zasobów ryb, o którym mowa w art. 2b lub 2c, w przypadku jego wprowadzenia, są obowiązane do realizacji działań przewidzianych w tym programie oraz do udostępniania organom administracji publicznej, upoważnionym do podejmowania środków kontrolnych lub monitorujących, informacji niezbędnych do dokonania okresowej analizy wyników realizacji działań przewidzianych w tym programie.”;

4) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Zezwoleń wymagają następujące działania:

- 1) wprowadzenie ryb gatunku obcego, stanowiącego gatunek obcy w rozumieniu art. 3 pkt 6 rozporządzenia nr 708/2007, zwany dalej „gatunkiem obcym”, polegające na zarybieniu wód,
- 2) wprowadzenie w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia nr 708/2007 ryb gatunku obcego
– zwane dalej „działaniami z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym”.

2. Zezwoleń, o których mowa w ust. 1, nie wymagają następujące działania:

- 1) wprowadzenie ryb gatunku obcego wymienionego w wykazie gatunków ryb uznanych za nierodzone określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 3f pkt 1 lit. a, polegające na zarybieniu wód, dokonywane zgodnie z warunkami określonymi w tych przepisach;
- 2) wprowadzenie w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia nr 708/2007 ryb gatunku obcego wymienionego w wykazie gatunków ryb uznanych za nierodzone określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 3f pkt 1 lit. b, dokonywane zgodnie z warunkami określonymi w tych przepisach.

3. Minister właściwy do spraw rybołówstwa może określić, w drodze rozporządzenia, warunki, w szczególności techniczne, organizacyjne lub gospodarcze, przeniesienia ryb gatunku niewystępującego miejscowo w rozumieniu art. 3 pkt 7 rozporządzenia nr 708/2007, polegającego na zarybieniu wód, lub przeniesienia w rozumieniu art. 3 pkt 11 tego rozporządzenia ryb znajdujących się w wykazie gatunków ryb uznanych za rodzime określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 3f pkt 2, mając na względzie rodzaj prowadzonej działalności rybackiej, znaczenie gospodarcze poszczególnych gatunków ryb oraz przewidywany wpływ takiego przeniesienia na środowisko.

4. W przypadku wystąpienia negatywnego wpływu na środowisko związanego z wprowadzaniem gatunków ryb, na które nie są wymagane zezwolenia, o których mowa w ust. 1, lub przenoszeniem ryb gatunków, dla których nie określono warunków ich przenoszenia na podstawie ust. 3, minister właściwy do spraw rybołówstwa może, w drodze rozporządzenia:

- 1) wprowadzić na terytorium całego państwa albo jego części zakaz wprowadzania lub przenoszenia tych ryb,
 - 2) określić działania mające na celu wyeliminowanie zaistniałych negatywnych skutków
- uwzględniając ochronę różnorodności biologicznej.”;

5) po art. 3 dodaje się art. 3a – 3i w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Organem właściwym do wydawania zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, jest minister właściwy do spraw rybołówstwa. Zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, jest wydawane z uwzględnieniem stanowiska ministra właściwego do spraw środowiska.

2. Zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1, wydaje się na wniosek, w drodze decyzji administracyjnej, na czas określony.

3. Do wymagań, jakie powinien spełniać wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, przepis art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 708/2007 stosuje się odpowiednio.

4. W zezwoleniu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, określa się:

- 1) podmiot uprawniony do prowadzenia działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym;
- 2) gatunek, ilość, płeć, stadium rozwoju osobniczego oraz źródło pochodzenia ryb przeznaczonych do prowadzenia działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym;
- 3) rodzaj działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym;
- 4) czas trwania, miejsce i warunki prowadzenia działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym;
- 5) czas trwania, miejsce i warunki prowadzenia kwarantanny, jeżeli ustalono potrzebę jej przeprowadzenia;
- 6) czas trwania, miejsce i warunki pilotażowego uwolnienia ryb, jeżeli ustalono potrzebę jego przeprowadzenia;
- 7) czas trwania, zakres i warunki monitoringu działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym oraz sposób i termin przekazywania raportu z prowadzonego monitoringu, jeżeli ustalono potrzebę jego przeprowadzenia.

5. W zezwoleniu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, zatwierdza się plan awaryjny, jeżeli ustalono potrzebę jego sporządzenia.

6. W uzasadnionych przypadkach, w zezwoleniu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, określa się, że działanie z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym jest działaniem o charakterze pilotażowego uwolnienia ryb.

Art. 3b. Minister właściwy do spraw rybołówstwa, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, jeżeli:

1) wnioskodawca:

- a) w okresie 3 lat przed złożeniem wniosku o wydanie zezwolenia naruszył zakaz, o którym mowa w art. 3i, powodując istotne zagrożenie ekologiczne, lub
- b) nie przedstawił dokumentów lub nie podał informacji, wymaganych do wydania tego zezwolenia, lub
- c) wskazał miejsce prowadzenia kwarantanny, w przypadku ustalenia potrzeby jej przeprowadzenia, w którym warunki lokalizacyjne, techniczne, sanitarne, technologiczne lub organizacyjne uniemożliwiają jej przeprowadzenie;

2) planowane działania z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym, z wyłączeniem pilotażowego uwolnienia ryb, wiąże się ze średnim lub wysokim poziomem ryzyka ekologicznego albo

3) nie można ustalić ryzyka ekologicznego w oparciu o dostępną wiedzę i udokumentowane doświadczenie w zakresie wpływu działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym na środowisko.

Art. 3c. 1. Minister właściwy do spraw rybołówstwa może, w drodze decyzji administracyjnej, zmienić lub cofnąć, w całości lub w części, zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1, jeżeli po wydaniu tego zezwolenia stwierdzono:

- 1) negatywne skutki dla środowiska lub innych populacji ryb;
- 2) że działania z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym są prowadzone niezgodnie z wydanym zezwoleniem lub w sposób naruszający przepisy o rybactwie

śródlądowym, przepisy o zwalczaniu i zapobieganiu chorobom ryb, przepisy o ochronie przyrody, przepisy o ochronie środowiska lub przepisy o ochronie zwierząt.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, określa się termin i warunki podjęcia czynności mających na celu eliminację zagrożeń wynikających z prowadzonej działalności. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 3d. Minister właściwy do spraw rybołówstwa może, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek podmiotu uprawnionego do prowadzenia działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym, przedłużyć okres ważności zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, jeżeli nie stwierdzono niekorzystnych skutków dla środowiska lub innych populacji ryb. W tym przypadku nie jest wymagane przeprowadzenie oceny ryzyka ekologicznego.

Art. 3e. 1. W zakresie nieokreślonym w ustawie, w sprawach dotyczących zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, przepisy rozporządzenia nr 708/2007 stosuje się odpowiednio.

2. Minister właściwy do spraw rybołówstwa prowadzi rejestr, o którym mowa w rozdziale VI rozporządzenia nr 708/2007, również w sprawach związanych z wydaniem zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1.

Art. 3f. Minister właściwy do spraw rybołówstwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

1) wykaz gatunków ryb uznanych za nierodzące oraz warunki, w szczególności techniczne, organizacyjne lub gospodarcze, wprowadzania ryb tych gatunków, dla których nie jest wymagane zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1:

a) pkt 1,

b) pkt 2,

2) wykaz gatunków ryb uznanych za rodzime

– mając na względzie potrzebę ochrony i utrzymania różnorodności biologicznej oraz konieczność zapobiegania negatywnemu wpływowi działań związanych z wprowadzeniem

ryb gatunku obcego na środowisko, a także wyniki badań i dostępną wiedzę w zakresie stosowanych w rybactwie śródlądowym praktyk gospodarczych i ich potencjalnego wpływu na środowisko.

Art. 3g. 1. Tworzy się zespół ekspertów do spraw związanych z wydawaniem zezwoleń, o których mowa w art. 3 ust. 1, oraz innych spraw w zakresie wykorzystania ryb gatunków obcych oraz ryb gatunków niewystępujących miejscowo, zwany dalej „Zespołem ekspertów”.

2. Zespół ekspertów jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego do spraw rybołówstwa.

3. Do zadań Zespołu ekspertów należy w szczególności:

- 1) wykonywanie obowiązków i uprawnień komitetu doradczego, o którym mowa w rozporządzeniu nr 708/2007;
- 2) przeprowadzanie analiz, dokonywanie ocen, wydawanie opinii, przedstawianie stanowisk, w tym dotyczących konieczności przeprowadzenia oceny ryzyka ekologicznego i określenia jej wyniku, jeżeli ustalono konieczność jej przeprowadzenia, oraz dotyczących naukowego uzasadnienia odmowy, cofnięcia lub zmiany zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1.

4. W skład Zespołu ekspertów wchodzi osoby posiadające stopień lub tytuł naukowy oraz wiedzę specjalistyczną i udokumentowane doświadczenie w zakresie wykorzystania ryb gatunków obcych oraz ryb gatunków niewystępujących miejscowo.

5. Członków Zespołu ekspertów powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rybołówstwa, uwzględniając w składzie Zespołu ekspertów przedstawiciela wskazanego przez ministra właściwego do spraw środowiska.

6. Zespół ekspertów wybiera ze swojego grona przewodniczącego i zastępców oraz ustala regulamin jego działania określający w szczególności kompetencje przewodniczącego oraz

tryb podejmowania rozstrzygnięć przez Zespół ekspertów. Regulamin wymaga zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa.

7. Wydatki związane z działalnością Zespołu ekspertów są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rybołówstwa.

8. Obsługę prac Zespołu ekspertów zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rybołówstwa.

Art. 3h. 1. Za wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, pobiera się opłatę w wysokości:

1) jednej drugiej przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”, ustalonego według stanu na dzień złożenia wniosku o wydanie tego zezwolenia – w przypadku konieczności przeprowadzenia oceny ryzyka ekologicznego;

2) jednej czwartej przeciętnego wynagrodzenia, ustalonego według stanu na dzień złożenia wniosku o wydanie tego zezwolenia – w przypadku wydania przez Zespół ekspertów opinii o braku konieczności przeprowadzenia oceny ryzyka ekologicznego.

2. Za przedłużenie okresu ważności zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, pobiera się opłatę w wysokości jednej ósmej przeciętnego wynagrodzenia, ustalonego według stanu na dzień złożenia wniosku o przedłużenie okresu ważności tego zezwolenia.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, stanowią dochód budżetu państwa.

4. Minister właściwy do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób wnoszenia opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, mając na względzie zapewnienie skutecznego ich uiszczenia.

Art. 3i. Zabrania się:

1) wprowadzania ryb gatunku obcego, na których wprowadzenie jest wymagane zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1, bez wymaganego zezwolenia albo wbrew warunkom określonym w tym zezwoleniu;

2) wprowadzania ryb z gatunków wymienionych w wykazie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 3f pkt 1 niezgodnie z warunkami określonymi w tych przepisach, w przypadkach gdy zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1, nie jest wymagane;

3) przenoszenia ryb określonych gatunków niezgodnie z warunkami ich przenoszenia określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3, jeżeli warunki te zostały określone w tych przepisach.”;

6) w art. 4 uchyla się ust. 2;

7) po art. 4 dodaje się art. 4a i 4b w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Uprawniony do rybactwa jest obowiązany:

- 1) dokumentować działania związane z prowadzoną gospodarką rybacką w sposób rzetelny, systematyczny i zgodny ze stanem faktycznym;
- 2) udostępniać dane dotyczące prowadzonej przez niego działalności w celach statystycznych oraz badawczych podmiotom wykonującym zadania powierzone przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa lub w celu dokonania kontroli przestrzegania przepisów o rybactwie śródlądowym.

2. Minister właściwy do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia dokumentacji gospodarki rybackiej, w tym wzory dokumentów, które należy stosować w tej dokumentacji, oraz terminy i sposób przygotowywania i podawania informacji w dokumentacji rybackiej oraz ich przekazywania, mając na względzie potrzebę obiektywnej oceny prawidłowości prowadzenia dokumentacji gospodarki rybackiej oraz zapewnienia dostępu do informacji o gospodarce rybackiej.

Art. 4b. 1. Zarybianie wód może prowadzić:

- 1) uprawniony do rybactwa;
- 2) jednostka badawczo-rozwojowa, uczelnia, fundacja, uznana organizacja producentów ryb lub organizacja społeczna, w ramach programu badawczego lub programu ochrony i odbudowy zasobów ryb w porozumieniu i za zgodą uprawnionego do rybactwa;
- 3) organ administracji publicznej, we współpracy z uprawnionym do rybactwa, jednostką badawczo-rozwojową, uczelnią, fundacją, uznaną organizacją producentów ryb lub organizacją społeczną, jeżeli utrzymanie, odtwarzanie lub poprawa stanu zasobów ryb należy do zadań organu administracji publicznej lub wynika z działań określonych w programie ochrony i odbudowy zasobów ryb;
- 4) dyrektor parku narodowego w celu wykonywania ochrony ryb na wodach parku narodowego.

2. Zarybienia wód nie mogą powodować zmniejszenia lub utraty różnorodności biologicznej żywych zasobów wód.

3. Minister właściwy do spraw rybołówstwa może określić, w drodze rozporządzenia, warunki, w szczególności techniczne, organizacyjne lub gospodarcze, zarybienia wód, kierując się potrzebą zapewnienia ochrony różnorodności biologicznej, zgodnie z zasadami lub zaleceniami dobrej praktyki w zakresie zrównoważonego korzystania z żywych zasobów wód na poziomie umożliwiającym gospodarcze korzystanie z nich przyszłym uprawnionym do rybactwa.”;

8) w art. 6:

a) ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie:

„2a. Oceny wypełniania przez uprawnionego do rybactwa obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej w obwodzie rybackim dokonuje marszałek województwa na podstawie operatu rybackiego, dokumentacji gospodarki rybackiej oraz programu ochrony i odbudowy zasobów ryb, co najmniej raz na 5 lat.

2b. Czynności związane z dokonywaniem oceny, o której mowa w ust. 2a, wykonuje upoważniony przez właściwego marszałka województwa pracownik urzędu marszałkowskiego, zwany dalej „inspektorem rybackim”, który ukończył studia wyższe:

1) na kierunku rybactwo lub

2) na kierunkach pokrewnych, w szczególności na kierunku zootechnika, rolnictwo lub ochrona środowiska – ze specjalizacją rybacką lub uzupełnionych wykształceniem z zakresu rybactwa.”,

b) po ust. 2b dodaje się ust. 2c i 2d w brzmieniu:

„2c. O wynikach oceny, o której mowa w ust. 2a, marszałek województwa powiadamia organ administracji publicznej wykonujący uprawnienia właściciela wody w zakresie rybactwa śródlądowego, niezwłocznie po upływie terminu wyznaczonego uprawnionemu do rybactwa do usunięcia nieprawidłowości w prowadzonej gospodarce rybackiej.

2d. Do udostępniania informacji o wynikach oceny, o której mowa w ust. 2a, stosuje się odpowiednio przepisy o dostępie do informacji publicznej.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób postępowania przy dokonywaniu oceny wypełniania przez uprawnionego do rybactwa obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej, kierując się potrzebą dokonania specjalistycznej i obiektywnej oceny gospodarki rybackiej prowadzonej przez uprawnionego do rybactwa w obwodzie rybackim.”,

d) uchyla się ust. 5;

9) w art. 6a:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uprawniony do rybactwa może dokonać zmian w operacie rybackim przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, jeżeli organ administracji publicznej, z którym uprawniony do rybactwa zawarł umowę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, wyraził, przez zmianę tej umowy, zgodę na dostosowanie zasad prowadzenia gospodarki rybackiej do:

- 1) strategii, polityki, planów lub programów w dziedzinie rybactwa śródlądowego, w tym programu ochrony i odbudowy zasobów ryb, opracowanych przez organy administracji publicznej,
- 2) nowych okoliczności, niewynikających z przyczyn leżących po stronie uprawnionego do rybactwa, których nie mógł on przewidzieć przed złożeniem operatu rybackiego do zaopiniowania, w szczególności klęsk żywiołowych, zmiany przebiegu granic obwodu rybackiego lub realizacji inwestycji znacząco oddziałującej na środowisko wodne w obwodzie rybackim,
- 3) warunków korzystania z wód regionu wodnego lub zlewni, o których mowa w przepisach prawa wodnego

– przy czym, w przypadku uzasadnionych wątpliwości dotyczących celowości dokonania zmiany w operacie rybackim, organ administracji publicznej, przed wydaniem zgody, zwraca się o zajęcie stanowiska, odpowiednio, do organu administracji publicznej, który opracował projekt programu, planu, polityki lub strategii, w przypadku, o którym mowa w pkt 1, albo właściwego marszałka województwa, w przypadku, o którym mowa w pkt 2.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a – 5c w brzmieniu:

„5a. Sporządzenie opinii, o której mowa w ust. 5, jest odpłatne.

5b. Odpłatność za sporządzenie opinii, o której mowa w ust. 5, powinna odpowiadać kosztom jej sporządzenia, przy czym nie może przekraczać wysokości przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok ustalenia wysokości tych kosztów i jest określana przez kierownika uprawnionej jednostki w uzgodnieniu z zainteresowaną stroną.

5c. Uprawniony do rybactwa w obwodzie rybackim jest obowiązany przekazać kopię operatu rybackiego i opinii, o której mowa w ust. 5, do katastru wodnego, w sposób i w terminie określonym w umowie, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2.”;

10) po art. 6a dodaje się art. 6b i 6c w brzmieniu:

„Art. 6b. 1. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy opinia do operatu rybackiego jest wadliwa, nierzetelna lub obciążona błędem, który uniemożliwia dokonanie oceny prowadzenia gospodarki rybackiej w obwodzie rybackim, na wniosek marszałka województwa, minister właściwy do spraw rybołówstwa może, w drodze decyzji administracyjnej, nakazać uprawnionemu do rybactwa przekazanie operatu rybackiego do ponownego zaopiniowania, określając termin przekazania operatu do ponownego zaopiniowania.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, podaje się szczegółowo okoliczności przemawiające za koniecznością ponownego zaopiniowania operatu rybackiego.

3. Do operatu rybackiego przekazanego do ponownego zaopiniowania przepisy art. 6a ust. 5a – 5c stosuje się odpowiednio.

Art. 6c. 1. Jeżeli uprawniony do rybactwa, o którym mowa w art. 6b ust. 1, nie przekazał operatu rybackiego do ponownego zaopiniowania w terminie wyznaczonym ostateczną decyzją, o której mowa w art. 6b ust. 1, albo ponownie wydana opinia uprawnionej jednostki jest negatywna, uprawnienie do prowadzenia gospodarki rybackiej w obwodzie rybackim zawiesza się, z mocy prawa, odpowiednio od dnia upływu terminu przekazania operatu do ponownego zaopiniowania albo od dnia doręczenia uprawnionemu do rybactwa negatywnej opinii.

2. W przypadku negatywnej opinii sporządza się nowy operat rybacki w porozumieniu z organem administracji publicznej wykonującym uprawnienia właściciela wody w zakresie rybactwa śródlądowego.

3. W przypadku nieprzekazania operatu rybackiego do ponownego zaopiniowania lub w przypadku braku porozumienia, o którym mowa w ust. 2, przepis art. 13 ust. 7 ustawy – Prawo wodne stosuje się odpowiednio.”;

11) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za amatorski połów ryb uważa się pozyskiwanie ryb wędką lub kuszą, przy czym dopuszcza się, w miejscu i w czasie prowadzenia połowu ryb wędką, pozyskiwanie ryb na przynętę przy użyciu podrywki wędkarskiej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Ryby przeznaczone na przynętę mogą być wprowadzone wyłącznie do wód, z których zostały pozyskane.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Posiadanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, potwierdza dokument wydawany przez uprawnionego do rybactwa w obwodzie rybackim określający podstawowe warunki uprawiania amatorskiego połowu ryb ustalone przez uprawnionego do rybactwa wynikające z potrzeby prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej w tym obwodzie rybackim, uwzględniającej w szczególności wymiary gospodarcze, limity połowu, czas, miejsce i technikę połowu ryb. Zezwolenie może także wprowadzać warunek prowadzenia rejestru amatorskiego połowu ryb, a w przypadku wprowadzenia tego warunku, określać sposób prowadzenia tego rejestru.”,

d) ust. 4 – 7 otrzymują brzmienie:

„4. Z obowiązku posiadania karty wędkarskiej lub karty łowiectwa podwodnego są zwolnieni cudzoziemcy czasowo przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiadający zezwolenie, o którym mowa w ust. 2. Z obowiązku tego są także zwolnione osoby uprawiające amatorski połów ryb w wodach znajdujących się w obiektach przeznaczonych do chowu lub hodowli ryb, jeżeli uzyskały od uprawnionego do rybactwa zezwolenie na połów w tych wodach.

5. Kartę wędkarską oraz kartę łowiectwa podwodnego wydaje starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania zainteresowanej osoby, która złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin ze znajomości zasad i warunków ochrony i połowu ryb przed komisją egzaminacyjną, o której mowa w ust. 7a. Z obowiązku składania egzaminu są zwolnione osoby posiadające średnie lub wyższe wykształcenie z zakresu rybactwa.

6. Kartę wędkarską wydaje się osobie, która ukończyła 14 lat. Kartę łowiectwa podwodnego wydaje się osobie, która ukończyła 18 lat.

7. Za wydanie karty wędkarskiej i karty łowiectwa podwodnego pobiera się opłatę, której wysokość powinna odpowiadać kosztom jej wydania.”,

e) po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu:

„7a. Uprawniona do powołania komisji egzaminacyjnej jest organizacja społeczna, której statutowym celem jest działanie na rzecz ochrony ryb oraz rozwoju amatorskiego połowu ryb, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 21 pkt 2. Za przeprowadzenie egzaminu organizacja społeczna może pobrać opłatę w celu pokrycia kosztów jego przeprowadzenia.

7b. Członkiem komisji egzaminacyjnej może być osoba, która:

- 1) posiada wiedzę i doświadczenie w zakresie ochrony oraz połowów ryb;
- 2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo albo umyślne wykroczenie przeciwko przepisom o rybactwie śródlądowym lub przepisom o rybołówstwie morskim, lub przepisom o łowiectwie, lub przepisom o ochronie przyrody, lub przepisom o ochronie zwierząt.”;

12) w art. 8 w ust. 1 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) wędką:

- a) w odległości mniejszej niż 50 m od rozstawionych w wodzie narzędzi połowowych uprawnionego do rybactwa oraz oznakowanych przez uprawnionego do rybactwa krześlisk,
- b) w odległości mniejszej niż 75 m od znaku oznaczającego dokonywanie podwodnego połowu ryb kuszą,
- c) przez podnoszenie i opuszczanie przynęty w sposób ciągły, z wyjątkiem łowienia ryb pod lodem,
- d) wytwarzającą w wodzie pole elektryczne”;

13) w art. 20:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rybackie narzędzia i urządzenia połowowe może posiadać wyłącznie:

- 1) uprawniony do rybactwa;
- 2) osoba, o której mowa w art. 5;
- 3) osoba prowadząca działalność gospodarczą w zakresie produkcji lub obrotu tymi narzędziami i urządzeniami;
- 4) dyrektor parku narodowego i uprawnione przez niego osoby – w celu wykonywania ochrony ryb na wodach parku narodowego.”,

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Amatorski połów ryb przy użyciu sprzętu pływającego, o którym mowa w ust. 2, odbywa się z zachowaniem zasad bezpieczeństwa przy uprawianiu żeglarstwa, określonych w przepisach o kulturze fizycznej.”;

14) w art. 23:

a) w pkt 4 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) zatrzymywania za pokwitowaniem dokumentów, o których mowa w pkt 1, z tym że dokumenty te wraz z wnioskiem o ukaranie przekazuje się w terminie 7 dni do sądu,”,

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) dokonywania czynności wyjaśniających w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, które zostały określone w przepisach ustawy, udziału w tych sprawach w charakterze oskarżyciela publicznego oraz wnoszenia środków zaskarżenia od rozstrzygnięć zapadłych w tych sprawach;”;

15) art. 27 – 27b otrzymują brzmienie:

„Art. 27. 1. Uprawniony do rybactwa, który:

- 1) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4a,
 - 2) korzysta z wód obwodu rybackiego bez wymaganego operatu rybackiego lub wbrew założeniom tego operatu lub prowadzi gospodarkę rybacką z naruszeniem przepisu art. 6c
- podlega karze grzywny nie niższej niż 100 zł.

2. W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd orzeka o podaniu orzeczenia o ukaraniu do publicznej wiadomości, na koszt ukaranego.

3. W szczególnie rażących przypadkach, sąd może dodatkowo orzec zakaz składania oferty do konkursu ofert na oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego, na okres od roku do 3 lat.

4. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 następuje w trybie przewidzianym przepisami Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, na podstawie wniosku o ukaranie złożonego przez właściwego marszałka województwa.

Art. 27a. 1. Kto:

- 1) dokonuje połowu ryb na rzecz uprawnionego do rybactwa, nie posiadając przy sobie upoważnienia, o którym mowa w art. 5,
- 2) dokonując amatorskiego połowu ryb:
 - a) nie posiada przy sobie karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego lub używa tej karty mimo sądowego orzeczenia o odebraniu karty wędkarskiej lub karty łowiectwa podwodnego,
 - b) nie posiada zezwolenia, o którym mowa w art. 7 ust. 2, bądź nie stosuje się do warunków zezwolenia lub nie prowadzi rejestru amatorskiego połowu ryb, jeżeli zezwolenie zobowiązuje do jego prowadzenia,
- 3) dokonuje połowu ryb z naruszeniem art. 7 ust. 1a,
- 4) narusza przepisy art. 16 lub art. 21 pkt 4, nie oznakowując obrębu hodowlanego albo ochronnego lub niewłaściwie je oznakowując, lub nie

będąc do tego uprawnionym, umieszcza takie oznakowanie lub niszczy oznakowanie obrębu hodowlanego albo ochronnego,

- 5) wbrew obowiązкови określönemu w art. 13 ust. 2 wstępuje do obrębu hodowlanego bez uzgodnienia terminu, miejsca lub sposobu wejścia do obrębu hodowlanego z uprawnionym do rybactwa w tym obrębie albo wstępuje do obrębu hodowlanego niezgodnie z tymi uzgodnieniami,
 - 6) dokonuje połowu ryb, wykorzystując do tego sprzęt pływający niezarejestrowany lub nieoznakowany albo oznakowany niezgodnie z przepisami art. 20 ust. 2 lub art. 21 pkt 4,
 - 7) dokonuje amatorskiego połowu ryb z naruszeniem art. 20 ust. 6
 - podlega karze grzywny albo karze nagany.
2. Karę, o której mowa w ust. 1, wymierza się odpowiednio za usiłowanie, podżeganie i pomocnictwo w popełnieniu czynu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 – 7.
 3. W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd orzeka o podaniu orzeczenia o ukaraniu do publicznej wiadomości, na koszt ukaranego.
 4. W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd dodatkowo orzeka, odpowiednio:
 - 1) na rzecz pokrzywdzonego:
 - a) obowiązek naprawienia szkody, na wniosek tego pokrzywdzonego, lub
 - b) uprawnionego do rybactwa nawiązkę w wysokości od pięciokrotnej do dwudziestokrotnej wartości przywłaszczonych ryb;
 - 2) przepadek rybackich narzędzi połowowych i innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia wykroczenia, a także przedmiotów pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z wykroczenia, na rzecz uprawnionego do rybactwa;
 - 3) trwale odebranie karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego bądź jej przekazanie do depozytu sądowego na okres nie krótszy niż 12 miesięcy, do czasu złożenia przez osobę ukaraną ponownego egzaminu z wynikiem pozytywnym.

5. O orzeczeniu środka karnego, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, sąd powiadamia właściwy organ, upoważniony do wydawania karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego.

6. Orzeczenie o przepadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, może dotyczyć również przedmiotów niestanowiących własności sprawcy.

7. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 następuje w trybie przewidzianym przepisami Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 27b. 1. Kto:

- 1) dokonując połowu ryb, narusza zakazy określone w art. 8 ust. 1 pkt 1 – 5 i 11 – 13,
 - 2) dokonując amatorskiego połowu ryb:
 - a) używa podrywki wędkarskiej niezgodnie z art. 7 ust. 1,
 - b) narusza zakaz określony w art. 10 ust. 1 pkt 2,
 - c) narusza zakaz określony w art. 17 ust. 7,
 - 3) narusza określone w art. 2 warunki chowu, hodowli lub połowu organizmów żyjących w wodzie innych niż ryby,
 - 4) dokonuje zarybień niezgodnie z art. 4b ust. 1,
 - 5) nie stosuje się do nakazu, o którym mowa w art. 9,
 - 6) narusza przepisy art. 20 ust. 1, 4 i 5
 - podlega karze ograniczenia wolności albo karze grzywny nie niższej niż 200 zł.
2. Karę, o której mowa w ust. 1, wymierza się odpowiednio za usiłowanie, podżeganie i pomocnictwo w popełnieniu czynu, o którym mowa w ust. 1.
 3. W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd orzeka o podaniu orzeczenia o ukaraniu do publicznej wiadomości, na koszt ukaranego.
 4. W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd dodatkowo orzeka, odpowiednio:

- 1) na rzecz pokrzywdzonego:
 - a) obowiązek naprawienia szkody, na wniosek tego pokrzywdzonego, lub
 - b) uprawnionego do rybactwa nawiązkę w wysokości od pięciokrotnej do dwudziestokrotnej wartości przywłaszczonych ryb;
- 2) przepadek rybackich narzędzi połowowych i innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia wykroczenia, a także przedmiotów pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z wykroczenia, na rzecz uprawnionego do rybactwa;
- 3) trwale odebranie karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego bądź jej przekazanie do depozytu sądowego na okres nie krótszy niż 12 miesięcy, do czasu złożenia przez osobę ukaraną ponownego egzaminu z wynikiem pozytywnym.

5. O orzeczeniu środka karnego, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, sąd powiadamia właściwy organ, upoważniony do wydawania karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego.

6. Orzeczenie o przepadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, może dotyczyć również przedmiotów niestanowiących własności sprawcy.

7. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1, następuje w trybie przewidzianym przepisami Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”;

16) po art. 27b dodaje się art. 27c w brzmieniu:

„Art. 27c. 1. Kto:

- 1) poławia raka szlachetnego lub błotnego, nie będąc do tego uprawnionym,
- 2) nie będąc uprawnionym do rybactwa albo osobą poławiającą na jego rzecz, poławia ryby rybackimi narzędziami lub urządzeniami połowowymi wbrew przepisom art. 4 i 5,
- 3) narusza zakazy lub nie stosuje się do obowiązków określonych w art. 3 ust. 4,

- 4) narusza zakazy określone w art. 3i, art. 8 ust. 1 pkt 6 – 10 i ust. 2, art. 10 ust. 1 pkt 1, art. 11, art. 14 ust. 2 oraz art. 19 ust. 1,
 - 5) nie stosuje się do nakazu, o którym mowa w art. 10 ust. 2,
 - 6) dokonuje połowu ryb niezgodnie z otrzymanym zezwoleniem, o którym mowa w art. 17 ust. 1 i 2,
 - 7) przegradza łozysko wody płynącej sieciowymi rybackimi narzędziami połowowymi bez zezwolenia, o którym mowa w art. 17a ust. 1 i 2, albo przegradza to łozysko niezgodnie z tym zezwoleniem
- podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.
2. Karę, o której mowa w ust. 1, wymierza się odpowiednio za usiłowanie, podżeganie i pomocnictwo w popełnieniu przestępstwa, o którym mowa w ust. 1.
 3. W razie skazania za przestępstwa określone w ust. 1, sąd orzeka o podaniu orzeczenia o skazaniu do publicznej wiadomości, na koszt skazanego.
 4. W razie skazania za przestępstwa określone w ust. 1, sąd dodatkowo orzeka, odpowiednio:
 - 1) na rzecz pokrzywdzonego:
 - a) obowiązek naprawienia szkody, na wniosek tego pokrzywdzonego, lub
 - b) uprawnionego do rybactwa nawiązkę w wysokości od pięciokrotnej do dwudziestokrotnej wartości przywłaszczonych ryb;
 - 2) przepadek rybackich narzędzi połowowych i innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa, a także przedmiotów pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa;
 - 3) trwałe odebranie karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego bądź jej przekazanie do depozytu sądowego na okres nie krótszy niż 12 miesięcy, do czasu złożenia przez osobę skazaną ponownego egzaminu z wynikiem pozytywnym;
 - 4) zakaz składania oferty do konkursu ofert na oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego na okres od roku do 3 lat.

5. O orzeczeniu środka karnego, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, sąd powiadamia właściwy organ, upoważniony do wydawania karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego.

6. Orzeczenie o przepadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, może dotyczyć również przedmiotów niestanowiących własności sprawcy.”.

Art. 2. Plan gospodarowania zasobami węgorza, o którym mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1100/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiającego środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego, przekazany do Komisji Europejskiej do zatwierdzenia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się za program ochrony i odbudowy zasobów ryb. Przepisy art. 2c oraz art. 2d ust. 2 i 3 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio.

Art. 3. Sprawy wszczęte na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym w brzmieniu dotychczasowym prowadzi się zgodnie z przepisami dotychczasowymi.

Art. 4. 1. Operat rybacki sporządzony i pozytywnie zaopiniowany przez uprawnioną jednostkę, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowuje ważność, z zastrzeżeniem ust. 2, oraz art. 6b i 6c ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym dodanych niniejszą ustawą, do dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 6a ust. 2 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, liczonego od dnia wydania pozytywnej opinii o operacie rybackim.

2. Operat rybacki, o którym mowa w ust. 1, sporządzony dla obwodu rybackiego, którego wody są objęte programem ochrony i odbudowy zasobów ryb, wymaga uzyskania nowej opinii. Opinia jest wydawana w zakresie zgodności z tym programem.

3. Uprawniony do rybactwa jest obowiązany wystąpić o wydanie opinii, o której mowa w ust. 2, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie aktu prawnego wprowadzającego program ochrony i odbudowy zasobów ryb.

4. Na wniosek uprawnionego do rybactwa, złożony po otrzymaniu pozytywnej opinii, o której mowa w ust. 2, organ administracji publicznej, z którym uprawniony do rybactwa zawarł umowę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, dokonuje zmian w tej umowie w takim zakresie, jaki jest niezbędny do dostosowania zasad prowadzenia gospodarki rybackiej w obwodzie rybackim do rodzaju, zakresu lub harmonogramu działań podstawowych określonych w programie ochrony i odbudowy zasobów ryb.

Art. 5. 1. Uprawniony do rybactwa jest obowiązany na wniosek właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku, przekazać do katastru wodnego kopię operatu rybackiego, który został sporządzony i pozytywnie zaopiniowany przez uprawnioną jednostkę przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Do kopii operatu rybackiego dołącza się kopię opinii.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy uprawnionego do rybactwa, który przekazał kopię operatu rybackiego wraz z kopią opinii przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zgodnie z umową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym.

Art. 6. 1. Karty wędkarskie i karty łowiectwa podwodnego wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność.

2. Na wniosek osoby zainteresowanej, starosta może wymienić kartę, o której mowa w ust. 1, z powodu jej nieczytelności lub zniszczenia, a także wydać wtórnik karty zgubionej albo skradzionej, jeżeli osoba zainteresowana dołączyła do wniosku zaświadczenie podmiotu upoważnionego do wydania karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego, w którym podmiot ten potwierdził na podstawie ewidencji, rejestru lub innych danych znajdujących się w jego posiadaniu fakt wydania zainteresowanej osobie karty wędkarskiej lub karty łowiectwa podwodnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Za wymianę i wydanie wtórnika karty wędkarskiej oraz karty łowiectwa podwodnego starosta pobiera opłatę w wysokości ustalonej w przepisach wydanych na podstawie art. 21 pkt 3 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym.

Art. 7. Sprawy wszczęte na podstawie art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym w brzmieniu dotychczasowym i niezakończone wydaniem karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego podlegają rozpoznaniu na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 8. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4a ust. 2 i art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia jej wejścia w życie.

Art. 9. W okresie 24 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy czynności związane z dokonywaniem oceny, o której mowa w art. 6 ust. 2a w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą mogą również wykonywać osoby niespełniające wymagań w zakresie wykształcenia określonych w art. 6 ust. 2b w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Konieczność przygotowania projektu ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym jest związana z wydaniem rozporządzeń przez organy Unii Europejskiej, które nakładają na państwa członkowskie Unii Europejskiej szereg nowych obowiązków w zakresie rybactwa śródlądowego dotyczących ochrony i odbudowy zasobów węgorza europejskiego¹⁾, wykorzystywania ryb gatunków obcych i ryb gatunków niewystępujących miejscowo w chowie i hodowli ryb²⁾ oraz zbierania danych statystycznych w zakresie chowu i hodowli ryb³⁾. Przeprowadzona analiza przepisów tych aktów prawa Unii Europejskiej wykazała, że państwa członkowskie Unii Europejskiej mają do wykonania nowe zadania związane ze wspólnotowymi działaniami na rzecz ochrony i odbudowy zasobów węgorza, ujednoliceniem kryteriów wyrażania zgody na wykorzystywanie ryb gatunków obcych i ryb gatunków niewystępujących miejscowo w chowie i hodowli ryb, a także zbierania i przekazywania danych o produkcji ryb w ramach Wspólnej Polityki Rybackiej.

Przeprowadzona analiza wykazała także, że zakres spraw uregulowanych w przepisach Unii Europejskiej w znacznej części pokrywa się z przedmiotem regulacji zawartych w przepisach ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 750, z późn. zm.). W związku z powyższym, obowiązujące przepisy ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym wymagają wprowadzenia zmian, które pozwolą, stosownie do regulacji przewidzianych w przepisach wspólnotowych, wyznaczyć organy administracji publicznej odpowiedzialne za nadzór, kontrolę lub podjęcie innych działań przewidzianych w przepisach wspólnotowych oraz określić sposób realizacji tych działań przez podmioty działające w sektorze rybactwa śródlądowego.

Zakres regulacji objęty projektowaną ustawą stanowi II etap prac legislacyjnych związanych z nowelizacją przepisów ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym. Pierwszy etap tych prac został zrealizowany wraz z uchwaleniem ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji

¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1100/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiające środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego (Dz. Urz. UE L 248 z 22.09.2007, str. 17).

²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 708/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wykorzystania w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo (Dz. Urz. UE L 168 z 28.06.2007, str. 1).

³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 762/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie statystyk w dziedzinie akwakultury, uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 788/96 (Dz. Urz. UE L z 13.08.2008, str. 1).

i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. Nr 92, poz. 753) i obejmował sprawy związane z określeniem kompetencji organów administracji publicznej szczebla wojewódzkiego w zakresie rybactwa śródlądowego. Zmiany zawarte w projekcie ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym uwzględniają zmiany dokonane w tej ustawie. Do II etapu prac legislacyjnych włączone zostały zagadnienia, które wynikają z konieczności wdrożenia wyżej wymienionych przepisów wspólnotowych.

W projekcie ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym przewidziano, że w celu dostosowania przepisów krajowych do wyżej wymienionych rozporządzeń wspólnotowych zostaną zmienione przepisy w zakresie dotyczącym ochrony i odbudowy zasobów ryb z gatunków wędrownych w powierzchniowych wodach śródlądowych (węgorz europejski), ochrony różnorodności biologicznej i wykorzystywania w gospodarce rybackiej ryb z gatunków obcych (chów i hodowla ryb), a także prowadzenia dokumentacji związanej z działalnością rybacką (statystyka rybacka). W tym zakresie przepisy projektowanej ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym wykonują przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 1100/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiającego środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego oraz przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 708/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wykorzystania w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo, a ponadto umożliwiają zbieranie danych statystycznych zgodnie z wymaganiami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 762/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie statystyk w dziedzinie akwakultury, uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 788/96 (Dz. Urz. UE L z 13.08.2008, str. 1).

Odpowiednie zmiany zostały również zaproponowane w przepisach karnych. W projektowanych przepisach karnych uwzględniono postulaty organizacji społecznych dotyczące konieczności dostosowania kar do charakteru czynu zabronionego oraz do jego wpływu na środowisko wodne.

W projekcie ustawy zaproponowano dodanie do ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym art. 2a – 2d, w których uregulowano zagadnienia dotyczące koordynacji i współdziałania różnych podmiotów (administracja publiczna, podmioty korzystające z powierzchniowych wód śródlądowych) w zakresie ochrony i odbudowy wybranych gatunków ryb w śródlądowych wodach powierzchniowych w celu zapewnienia terminowości, prawidłowości i skuteczności wdrażanych działań.

Proponowane regulacje art. 2a – 2d dodane projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym mają na celu wykonanie przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1100/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiającego środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego, a jednocześnie umożliwiają przygotowanie i wprowadzenie programów ochrony i odbudowy innych niż węgorz europejski gatunków ryb. Zasady koordynacji i współdziałania w zakresie ochrony i odbudowy zasobów ryb nie były dotąd przedmiotem regulacji w przepisach o rybactwie śródlądowym. W projekcie ustawy przyjęto, że rozwiązania wskazane w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1100/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiającym środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego stanowią dobry wzór postępowania do wykorzystania w odniesieniu do innych gatunków ryb. W szczególności konieczne jest zapewnienie właściwej koordynacji i współdziałania w zakresie ochrony i odbudowy ryb z gatunków wędrownych (dwuśrodowiskowych). W ostatnich kilku latach organizacje społeczne zwracały uwagę na potrzebę wprowadzenia przepisów, które pozwolą stworzyć warunki niezbędne do utrzymania lub przywrócenia właściwego stanu zasobów ryb w powierzchniowych wodach śródlądowych. Uznano, że dotychczasowe rozwiązania są w tym zakresie niewystarczające. Ponadto wprowadzenie długoletnich planów odnowy zasobów dla poszczególnych gatunków ryb jest zbieżne ze strategią rozwoju rybołówstwa 2007 – 2013 przyjętą uchwałą Rady Ministrów w dniu 29 maja 2007 r.

W związku z powyższym w projekcie ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym w celu stworzenia warunków niezbędnych do ochrony i odbudowy zasobów ryb, a w szczególności w celu odtworzenia żerowisk lub tarlisk ryb, a także utrzymania lub przywrócenia w wybranych dorzeczach możliwości odbycia tarła i wędrówki ryb, umożliwia się ministrowi właściwemu do spraw rybołówstwa opracowanie projektu programu mającego na celu ochronę i odbudowę określonych gatunków ryb, a następnie wprowadzenie programu w drodze rozporządzenia (art. 2b ust. 1 i 3 dodane projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym). Jednocześnie szczegółowo określono zakres zagadnień, które powinien zawierać taki program (art. 2b ust. 2 dodany projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym).

W przypadku potrzeby opracowania takiego programu (obecnie nie przewiduje się opracowania programu) jego realizacja będzie finansowana lub współfinansowana ze środków budżetu państwa (art. 2b ust. 4 dodany projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym).

Należy zwrócić uwagę, że w przypadku wprowadzenia programu będzie on realizowany przez podmioty wykonujące zadania w ramach ich własnych kompetencji i w trakcie bieżących działań. Nie będzie to więc powodować dodatkowych obciążeń finansowych dla tych podmiotów. Program ma na celu zapewnienie koordynacji tych działań i będzie stanowić podstawę do uwzględnienia założeń programu w działaniach tych podmiotów. Przykładowo organy wydające pozwolenia wodnoprawne na podstawie przepisów ustawy – Prawo wodne (art. 125) czy organy wydające decyzje na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy o rybactwie śródlądowym będą miały obowiązek uwzględniania założeń tego programu przy wydawaniu decyzji. Wprowadzenie programu umożliwi zobowiązanie adresatów decyzji w realizowanych przez nich projektach lub eksploatowanych obiektach do zapewnienia swobodnego przepływu ryb w celu odbycia tarła i umożliwienia rozrodu tych ryb oraz zachowania populacji danego gatunku ryb.

Realizację zobowiązania nałożonego na państwa członkowskie w przepisach rozporządzenia Rady (WE) nr 1100/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiającego środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego stanowi art. 2c dodany projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym.

W art. 2c ust. 1 dodanym projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym wskazano ministra właściwego do spraw rybołówstwa jako organ właściwy do opracowania programu mającego na celu ochronę i odbudowę zasobów węgorza europejskiego, podejmowania innych czynności związanych z jego przygotowaniem i wdrożeniem oraz współpracy z Komisją Europejską lub innymi organami Unii Europejskiej przy jego realizacji. Jednocześnie przepis ten umożliwi opracowanie także innych programów mających na celu ochronę i odbudowę zasobów gatunków ryb o znaczeniu gospodarczym, jeżeli z innych aktów prawa Unii Europejskiej będzie wynikać potrzeba ich opracowania.

Mając na uwadze, że przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 1100/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiającego środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego nie określają enumeratywnie wymagań dotyczących zakresu zagadnień, które powinny być w nim zawarte, w art. 2c ust. 2 dodanym projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym przewiduje się możliwość odpowiedniego stosowania wymagań dotyczących programów krajowych zawartych w art. 2b ust. 2 dodanym projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym. Przepis ten będzie miał również zastosowanie do innych programów, których obowiązek lub możliwość opracowania będzie wynikać z aktów prawa Unii Europejskiej.

W przypadku programu mającego na celu ochronę i odbudowę zasobów węgorka europejskiego ze względu na obowiązek jego opracowania i przekazania do Komisji Europejskiej w terminie do dnia 31 grudnia 2008 r., program ten, jako dokument rządowy, został skonsultowany z członkami Rady Ministrów w ramach uzgodnień międzyresortowych. W związku z tym, w projekcie ustawy zawarto stosowne przepisy dostosowujące (art. 2 projektowanej ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym). Po zaakceptowaniu planu gospodarowania zasobami węgorka europejskiego przez Komisję Europejską zostanie on wprowadzony w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw rybołówstwa.

W art. 2c ust. 3 dodanym projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym uznano, że po zatwierdzeniu przez właściwy organ Unii Europejskiej programu mającego na celu ochronę i odbudowę zasobów węgorka europejskiego, celowym będzie wprowadzenie tego programu w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw rybołówstwa.

Realizacja programu mającego na celu ochronę i odbudowę zasobów węgorka europejskiego będzie finansowana lub współfinansowana ze środków budżetu państwa, w szczególności stanowiących środki Unii Europejskiej (środki pochodzące z Europejskiego Funduszu Rybackiego). Środki przeznaczone na realizację tego programu mogą również pochodzić od użytkowników wód, którzy nie skorzystają z możliwości stwarzanych przez Europejski Fundusz Rybacki i instrumenty kolejnych perspektyw budżetowych Unii Europejskiej, a których działalność, bez podjęcia odpowiednich czynności dostosowawczych, będzie powodować szkody w środowisku, w szczególności związane z zasobami gatunków ryb objętych tym programem (art. 2c ust. 4 dodany projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym).

Przepisy dotyczące trybu wprowadzenia i realizacji programu mającego na celu ochronę i odbudowę zasobów węgorka europejskiego będą miały zastosowanie nie tylko do węgorka europejskiego, lecz także do innych gatunków ryb, jeżeli przepisy Unii Europejskiej będą wymagały przygotowania takich programów.

Realizacja programu mającego na celu ochronę i odbudowę zasobów ryb wymaga okresowej oceny dotychczasowych działań i ich rezultatów.

Przepis art. 2d ust. 1 dodany projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym stwarza podstawy do przeprowadzenia okresowej analizy wyników realizacji działań przewidzianych w krajowym programie ochrony i odbudowy zasobów ryb, która

w formie sprawozdania będzie przedkładana Radzie Ministrów, ze względu na uczestnictwo w tych programach różnych organów administracji publicznej i konieczność oceny realizacji programu przez właściwych ministrów.

Natomiast kwestie dotyczące oceny realizacji wspólnotowego programu ochrony i odbudowy zasobów ryb należą do kompetencji właściwych organów Unii Europejskiej. W przypadku programów, których sporządzenie wynika z przepisów Unii Europejskiej, organami właściwymi do dokonywania oceny osiągniętych wyników z realizacji tych programów są właściwe organy Unii Europejskiej. Dlatego w projekcie ustawy przewidziano przekazanie sprawozdania z przeprowadzenia okresowej analizy programu odpowiednim organom Unii Europejskiej (art. 2d ust. 2).

W związku z tym, że oprócz ministra właściwego do spraw rybołówstwa, kompetencje w zakresie realizacji działań objętych programem ochrony i odbudowy zasobów ryb posiada przede wszystkim minister właściwy do spraw środowiska i minister właściwy do spraw gospodarki wodnej oraz organy im podległe lub nadzorowane, analiza wyników realizacji działań przewidzianych w tym programie będzie realizowana przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska i ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej (art. 2d ust. 1 i 2 dodane projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym).

Mając na uwadze konieczność zapewnienia terminowości i prawidłowości wdrożenia założeń programu, zobowiązano podmioty wskazane w programie do realizacji działań w nim przewidzianych oraz do udostępniania informacji niezbędnych do dokonania okresowej analizy wyników realizacji działań przewidzianych w tym programie. Program ten będzie realizowany w ramach kompetencji poszczególnych podmiotów odpowiedzialnych za realizację tego programu (art. 2d ust. 3 dodany projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym).

Przewidziana w projekcie ustawy możliwość opracowania i wprowadzenia programu ochrony i odbudowy określonych gatunków ryb stanowić będzie instrument zapewniający prowadzenie efektywnych działań umożliwiających zrównoważony rozwój ekonomiczny sektora rybackiego, przy równoczesnym utrzymaniu właściwego stanu środowiska.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 712), politykę rozwoju prowadzi się na podstawie

strategii rozwoju, przy pomocy programów służących osiągnięciu celów określonych w art. 2 tej ustawy, z wykorzystaniem środków publicznych.

Ponadto, zgodnie z art. 4 ust. 3 tej ustawy, polityka rozwoju może być prowadzona również na podstawie instrumentów prawnych i finansowych określonych w odrębnych przepisach. Regulacje projektowanej ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym, przewidujące możliwość opracowania i wprowadzenia programów ochrony i odbudowy zasobów, będą jednym z elementów realizacji polityki rozwoju. W związku z tym, że możliwość prowadzenia polityki rozwoju jest określona w przepisach o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, nie istnieje potrzeba ponownego wskazywania tej zasady w przepisach o rybactwie śródlądowym. Polityka rozwoju może być bowiem prowadzona na podstawie instrumentów prawnych i finansowych określonych w odrębnych przepisach (w tym przypadku tymi przepisami są regulacje projektowanej ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym).

Obowiązujące regulacje ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (art. 3 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym w obowiązującym brzmieniu) normują wyłącznie zagadnienie wprowadzania do powierzchniowych wód śródlądowych gatunków ryb, które w Polsce dotychczas nie występowały. Natomiast przepisy tej ustawy nie regulują zagadnień dotyczących wprowadzania ryb z gatunków nierodzimych w celu prowadzenia ich chowu lub hodowli.

Powodem zmiany zasad dotyczących wprowadzania ryb gatunków obcych (zmieniany art. 3 oraz dodawane projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym art. 3a – 3i) jest zapewnienie wykonania postanowień rozporządzenia Rady (WE) nr 708/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wykorzystania w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo, które zobowiązują państwa członkowskie do wdrożenia systemu zezwoleń dotyczących wykorzystywania ryb z gatunków nierodzimych w chowie i hodowli ryb.

Jednocześnie proponowane regulacje mają na celu unormowanie, w oparciu o te same standardy wyznaczone przepisami wyżej wymienionego rozporządzenia, warunków i trybu wydawania pozwoleń na wprowadzanie ryb z gatunków obcych do powierzchniowych wód śródlądowych. Uznano bowiem, że regulacje zawarte w przepisach rozporządzenia Rady (WE) nr 708/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wykorzystania w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo dotyczące wykorzystania ryb gatunków obcych

w chowie lub hodowli ryb stanowią również dobry wzór do uregulowania zasad wprowadzania ryb gatunków obcych do powierzchniowych wód śródlądowych.

Przepis art. 3 ustawy z dnia 18 września 1985 r. o rybactwie śródlądowym w obowiązującym brzmieniu ma charakter uznaniowy i nie określa przesłanek wyrażenia zgody na wprowadzenie ryb gatunku obcego do wód oraz odmowy i cofnięcia jej udzielenia. Przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 708/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wykorzystania w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo zobowiązują państwa członkowskie Unii Europejskiej do wprowadzenia obowiązku posiadania zezwolenia na prowadzenie chowu i hodowli ryb gatunków nierodzimych, a także zobowiązują państwa członkowskie do stosowania jednakowych standardów oceny ryzyka związanego z prowadzoną działalnością przed wydaniem zezwolenia. W związku z powyższym uznano, że celowym jest uregulowanie całości zagadnień związanych z wykorzystywaniem ryb gatunków obcych w rybactwie w jednakowy sposób, niezależnie od rodzaju prowadzonej działalności (chów i hodowla, rybołówstwo). W projekcie ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym proponuje się zastosowanie identycznych standardów oceny ryzyka ekologicznego w zakresie chowu i hodowli ryb z obcych gatunków, jak i w zakresie prowadzenia rybołówstwa śródlądowego z wykorzystaniem ryb z obcych gatunków (zarybienia powierzchniowych wód śródlądowych). Wprowadzenie odrębnych regulacji dla działalności hodowlanej (chów i hodowla) i połowowej (rybołówstwo śródlądowe) prowadziłoby do sytuacji, że identyczne co do zasady zezwolenia na wykorzystywanie obcych gatunków wydawane byłyby na podstawie różnych kryteriów (chów i hodowla – standardy europejskie; rybołówstwo – całkowita uznaniowość decyzji). Wskazane standardy wspólnotowe opracowane zostały zgodnie z wytycznymi International Council for the Exploration of the Sea (ICES) oraz European Inland Fisheries Advisory Commission (EIFAC) podanymi w kodeksach dobrej praktyki w zakresie wprowadzania i przenoszenia organizmów obcych do środowiska wodnego.

W związku z powyższym w zmienianym art. 3 projektu ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym określono rodzaje działalności w zakresie rybactwa śródlądowego, które wymagają otrzymania zezwolenia. W przepisie art. 3 ust. 1 pkt 1 w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym wskazano, że zezwolenia ministra właściwego do spraw rybołówstwa będzie wymagać wprowadzenie polegające na zarybieniu wód rybami gatunku obcego. Jednocześnie przepis art. 3 ust. 1 pkt 2 w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym reguluje sprawy

wydawania zezwolenia na wprowadzanie ryb gatunku obcego w celu wykorzystania tych ryb w chowie lub w hodowli. Przepis ten ma na celu wykonanie postanowień rozporządzenia Rady (WE) nr 708/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wykorzystania w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo.

W oparciu o przepis art. 2 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 708/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wykorzystania w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo, w art. 3 ust. 2 pkt 2 w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym zaproponowano wyłączenie z obowiązku posiadania zezwolenia na prowadzenie chowu lub hodowli ryb niektórych działań prowadzonych z wykorzystaniem wybranych gatunków ryb uznanych za nierodzące. W związku z art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 708/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wykorzystania w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo przyjęto, że do przenoszenia gatunków niewystępujących miejscowo nie jest wymagane zezwolenie. Uznano, iż określenie w przepisie art. 3 ust. 1 w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym wykazu czynności, które wymagają zezwolenia, wskazuje wystarczająco jasno, że przeniesienie gatunku ryb niewystępującego miejscowo nie wymaga takiego zezwolenia.

Analogiczne przesłanki wyłączenia z obowiązku posiadania zezwolenia zastosowano do wprowadzania ryb do powierzchniowych wód śródlądowych (art. 3 ust. 2 pkt 1 w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym).

W oparciu o postanowienia wynikające z art. 2 ust. 5 oraz art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 708/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wykorzystania w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo w przepisach wykonawczych, które zostaną wydane na podstawie art. 3f pkt 1 dodanego projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym, zostanie określony wykaz gatunków ryb, dla których zezwolenie nie będzie wymagane. Przyjęto, że dla zachowania bezpieczeństwa ekologicznego, przy prowadzeniu działalności związanej z wykorzystywaniem gatunków obcych, bez zezwolenia, niezbędne jest zachowanie i przestrzeganie podstawowych warunków, np. zabezpieczających przed ich rozprzestrzenianiem w środowisku wodnym czy wymogów sanitarnych.

Przewiduje się, że w wykazie tym znajdą się gatunki ryb o udowodnionym znikomym wpływie na rodzime środowisko i jego elementy. Przyjęto jednak, że wykorzystanie tych ryb będzie możliwe tylko w przypadku prowadzenia działań z wykorzystaniem wymienionych

w wykazie gatunków ryb zgodnie z warunkami określonymi w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie przepisu art. 3f pkt 1 dodanego projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym, które będą zapobiegały niekontrolowanemu rozprzestrzenianiu się wymienionych w wykazie gatunków ryb oraz zapewniały monitoring środowiska. Jednocześnie przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 3f pkt 2 dodanego projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym określą wykaz gatunków uznanych za rodzime w celu jednoznacznego określenia tych gatunków ryb, których wprowadzanie nie wymaga uzyskania zezwolenia ani spełnienia dodatkowych wymogów.

Ponadto ze względu na nadzwyczajne możliwości wystąpienia negatywnych skutków przenoszenia lub wprowadzenia ryb, na które nie jest wymagane zezwolenie, w art. 3 ust. 3 i 4 w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym umożliwia się ministrowi właściwemu do spraw rybołówstwa określenie warunków przenoszenia ryb, które znajdują się w wykazie gatunków ryb uznanych za rodzime, a także możliwość ustanowienia zakazu wprowadzania lub przenoszenia tych ryb, na które nie jest wymagane zezwolenie, oraz określenia działań mających na celu wyeliminowanie zaistniałych negatywnych skutków takiego wprowadzenia.

W przepisach art. 3a – 3e dodanych projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym uregulowano tryb wydawania, odmowy, cofnięcia oraz zmiany zezwolenia. Tryb ten będzie miał zastosowanie zarówno do zezwoleń na wprowadzanie ryb do powierzchniowych wód śródlądowych, jak również wprowadzania ryb w celu prowadzenia chowu lub hodowli tych ryb. Organem właściwym do wydania takiego zezwolenia będzie jak dotychczas minister właściwy do spraw rybołówstwa. Wydanie takiego zezwolenia będzie wymagać uwzględnienia stanowiska ministra właściwego do spraw środowiska wyrażonego w trybie art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego. W celu ograniczenia uznaniowości wydawanych decyzji, w przepisach art. 3b – 3d projektu ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym określono zamknięty katalog przesłanek odmowy udzielania zezwolenia, jego zmiany oraz cofnięcia. Mając na uwadze, że przesłanki zmiany oraz cofnięcia zezwolenia uzasadniają podjęcie natychmiastowych działań proponuje się, aby decyzja administracyjna o zmianie lub cofnięciu zezwolenia podlegała natychmiastowemu wykonaniu.

Mając na uwadze dotychczas obowiązujący tryb postępowania w sprawach o wydanie zezwolenia na wprowadzenie do wód ryb z gatunków, które w Polsce nie występują, w art. 3g dodanym projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym proponuje się powierzenie dokonywania oceny zespołowi ekspertów powołanemu przez ministra właściwego

do spraw rybołówstwa spośród osób posiadających stopień lub tytuł naukowy oraz wiedzę specjalistyczną i udokumentowane doświadczenie w zakresie wykorzystania ryb gatunków obcych oraz ryb gatunków niewystępujących miejscowo. Ocena kwalifikacji osób powoływanych w skład zespołu ekspertów będzie dokonywana przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa na podstawie wszystkich przedstawionych dokumentów i posiadanych informacji. Utworzenie zespołu ekspertów stanowi również realizację przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 708/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wykorzystania w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo, które upoważniają państwa członkowskie do powołania komitetu doradczego, którego członkowie dysponują wiedzą umożliwiającą dokonanie specjalistycznej oceny ryzyka ekologicznego działalności z wykorzystaniem ryb z gatunków obcych. Sposób działania zespołu ekspertów, w tym kompetencje przewodniczącego, oraz tryb podejmowania rozstrzygnięć zostaną określone w regulaminie działania tego zespołu. Rozwiązanie to jest oparte na rozwiązaniach przyjętych w innych ustawach, na przykład w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.).

Rezygnacja z wymogu zasięgnięcia opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody przyczyni się do istotnego przyspieszenia prowadzonych postępowań i zlikwiduje uznaniowy charakter wydawanych dotychczas opinii. Zdarzało się, że w tej samej sprawie Państwowa Rada Ochrony Przyrody wydawała dwie odmienne opinie. Niektóre z wydanych opinii nie analizowały konkretnego wniosku (indywidualna sprawa administracyjna), tylko zawierały ogólne informacje o możliwych skutkach wprowadzenia obcego gatunku do środowiska. Czas potrzebny na wydanie opinii przez Państwową Radę Ochrony Przyrody w większości przypadków poważnie naruszał terminy wyznaczone przez przepisy postępowania administracyjnego. Proponowana zmiana realizuje również zalecenia Rządu Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie uproszczenia postępowań administracyjnych. Przyjęto, że zainteresowana strona będzie składała wniosek o wydanie zezwolenia do ministra właściwego do spraw rybołówstwa, który – po zasięgnięciu opinii zespołu ekspertów – będzie wydawał zezwolenie w drodze decyzji administracyjnej.

W celu uniknięcia możliwości narażenia Skarbu Państwa na koszty związane z wydawaniem opinii zespołu ekspertów, a także dla zrównoważenia wydatków budżetu państwa z dochodami, ustalono, że za czynności urzędowe związane z postępowaniem dotyczącym wydania zezwolenia będzie pobierana opłata (art. 3h dodany projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym). Wysokość tej opłaty będzie powiązana

z nakładem pracy członków zespołu ekspertów związanych z wydaniem opinii, a tym samym skorelowana z rzeczywistymi kosztami przeprowadzanych czynności w ramach postępowania o wydanie zezwolenia. Odniesienie się do określonych wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia uwzględnia przewidywany koszt wynikający z nakładu pracy za przeprowadzenie poszczególnych czynności. W związku z tym w art. 3h ust. 1 i ust. 2 określono różne wysokości opłat dla różnego rodzaju wydawanych decyzji.

Proponowane przepisy art. 3a – 3h uzupełniono o zakaz prowadzenia działań z wykorzystaniem ryb z gatunków nierodzimych, które są niezgodne z wymaganiami określonymi w przepisach ustawy (art. 3i projektu ustawy).

W celu zebrania informacji statystycznych z zakresu rybactwa śródlądowego, niezbędnych do wykonania obowiązków, które zostały nałożone na państwa członkowskie rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 762/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie statystyk w dziedzinie akwakultury, uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 788/96, w projektowanej ustawie o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym proponuje się wprowadzenie zmian polegających na zobowiązaniu wszystkich rodzajów podmiotów uprawnionych do rybactwa do prowadzenia dokumentacji gospodarki rybackiej oraz udostępniania tych danych do celów statystycznych oraz kontroli przestrzegania przepisów o rybactwie śródlądowym. W związku z powyższym zaproponowano uchylenie ust. 2 w art. 4 (zmiana dostosowująca) oraz dodanie w projektowanej ustawie o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym nowego art. 4a, w którym uregulowano całość zagadnienia dotyczącego zbierania danych o gospodarce rybackiej. Ten nowy przepis upoważnia także ministra właściwego do spraw rybołówstwa do wydania przepisów wykonawczych określających sposób prowadzenia dokumentacji rybackiej, w tym wzory dokumentów, które należy stosować w tej dokumentacji, oraz terminy i sposób przygotowywania i podawania informacji w dokumentacji gospodarki rybackiej oraz ich przekazywania.

W 2002 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.), które zastąpiły obowiązujący system administracyjnych pozwoleń na szczególne korzystanie z powierzchniowych wód śródlądowych systemem umów cywilnoprawnych na oddanie w użytkowanie wód obwodu rybackiego. W wyniku przyjętych zmian wzrosła odpowiedzialność podmiotów uprawnionych do rybactwa w obwodach rybackich za stan zasobów ryb w użytkowanych przez nich powierzchniowych wodach śródlądowych. Uprawnieni do rybactwa zostali zobowiązani do

prowadzenia zarybień tych wód w oparciu o własne środki finansowe. Od czasu wejścia w życie rozwiązań cywilnoprawnych w gospodarce rybackiej, organizacje społeczne postulują konieczność wprowadzenia szczegółowych regulacji w zakresie zasad i warunków zarybiania wód powierzchniowych w celu określenia kryteriów, które pozwolą wyjaśnić niektóre założenia definicji racjonalnej gospodarki rybackiej w obwodzie rybackim. W związku z powyższym zaproponowano dodanie w ustawie z dnia 18 września 1985 r. o rybactwie śródlądowym nowego art. 4b, w którym określono podmioty uprawnione do prowadzenia zarybień oraz wprowadzono warunek odnoszący się do konieczności ochrony różnorodności biologicznej zasobów wód śródlądowych. Uznano również za wskazane upoważnić fakultatywnie ministra właściwego do spraw rybołówstwa do wydania przepisów wykonawczych określających szczegółowe warunki zarybiania powierzchniowych wód śródlądowych. Wydanie tych przepisów wykonawczych będzie potrzebne w szczególności w sytuacji, gdy w polskim programie odbudowy zasobów węgorza europejskiego, wymagającym zatwierdzenia przez Komisję Europejską, zarybianie wód tym gatunkiem będzie wskazane jako jeden ze środków odbudowy tej populacji. W związku z powyższym niezbędne mogą się okazać dodatkowe przepisy, które pozwolą zweryfikować prawidłowość prowadzonych zarybień w ramach tego programu.

Zmiany zaproponowane w art. 6 i 6a oraz dodanie art. 6b i 6c dopełniają omówione powyżej propozycje zmian w ustawie z dnia 18 września 1985 r. o rybactwie śródlądowym, których przyjęcie jest wymagane w związku z koniecznością zapewnienia ochrony i odbudowy zasobów węgorza europejskiego oraz ochrony różnorodności biologicznej wód śródlądowych (rozporządzenie nr 1100/2007, rozporządzenie nr 708/2007 oraz Konwencja z Rio de Janeiro – Dz. U. z 2002 r. Nr 184, poz. 1532), a także poprawy stanu wiedzy o rybactwie śródlądowym (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 762/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie statystyk w dziedzinie akwakultury, uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 788/96).

Przepis art. 6 ust. 2a zmieniono w taki sposób, aby ocena prowadzenia gospodarki rybackiej dokonywana była także w oparciu o założenia programu ochrony i odbudowy zasobów ryb. Jednocześnie w art. 6 ust. 2b doprecyzowano, że oceny gospodarki rybackiej będzie faktycznie dokonywał upoważniony pracownik urzędu marszałkowskiego, posiadający wyższe wykształcenie rybackie lub inne wykształcenie wyższe ze specjalizacją rybacką. W art. 9 projektu ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym określono okres

potrzebny na dostosowanie do tego przepisu, wskazując, że przepis ten wchodzi w życie po upływie 24 miesięcy od dnia ogłoszenia projektowanej ustawy.

Zgodnie z postulatami organizacji społecznych i propozycjami złożonymi przez marszałków województw w art. 6 projektu ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym dodano nowe ustępy 2c – 2d, które pozwolą na usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości w gospodarce prowadzonej przez uprawnionego do rybactwa przed wydaniem ostatecznej oceny wypełniania przez uprawnionego do rybactwa obowiązku prowadzenia tej gospodarki. Proponowane rozwiązanie jest zgodne z postulatami organizacji społecznych i marszałków województw oraz korzystne dla uprawnionych do rybactwa, ponieważ zaproponowany „mechanizm naprawczy” pozwala na korektę nieprawidłowości, które nie powinny przesądzać o negatywnym wyniku oceny prowadzonej gospodarki rybackiej. Mając na uwadze potrzebę poprawy warunków współpracy uprawnionych do rybactwa w jednym dorzeczu, w projekcie ustawy przyjęto, że wynik oceny gospodarki rybackiej powinien być dostępny na podstawie przepisów o dostępie do informacji publicznej. Jawność tych ocen przyczyni się do zwiększenia znaczenia społecznej kontroli działań uprawnionych do rybactwa, którzy korzystają z wód publicznych do celów rybackich.

Proponowane zmiany art. 6 projektu ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym polegające na zmianie ust. 4 i uchyleniu ust. 5 mają charakter porządkujący tekst ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym po wprowadzonych wyżej zmianach. Przepis ten będzie jak dotychczas zobowiązywał do określenia zakresu i sposobu postępowania związanego z oceną wypełniania przez uprawnionego do rybactwa obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej. Ogólne zasady prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej i jej oceny są określone w art. 6 ust. 2a – 2c. W celu umożliwienia uprawnionym do rybactwa dostosowania zasad prowadzenia gospodarki rybackiej w obwodzie rybackim do programu ochrony i odbudowy zasobów ryb, w art. 6a ust. 4 projektu ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym zaproponowano rozszerzenie przesłanek uzasadniających zmianę operatu rybackiego przed upływem terminu, na który został on sporządzony, przez uprawnionego do rybactwa. Mając na uwadze postulaty organizacji społecznych i marszałków województw, listę tych przesłanek uzupełniono także o wskazanie dodatkowych okoliczności uzasadniających zmianę operatu rybackiego. Przyjęto, że podmiot uprawniony do rybactwa powinien mieć możliwość dokonania zmian w dokumencie ustalającym szczegółowe zasady gospodarki rybackiej ze względu na konieczność ich dostosowania do programów, planów, polityk lub strategii w dziedzinie rybactwa

śródlądowego przyjętych przez organy administracji publicznej albo z powodu okoliczności, których nie mógł przewidzieć. Zastrzeżono jednak, że zmiana operatu będzie możliwa wyłącznie za zgodą organu administracji publicznej, z którym uprawniony do rybactwa zawarł umowę o użytkowanie obwodu rybackiego, wskazując jednocześnie, że wyżej wymieniona zgoda nie ma charakteru decyzji administracyjnej i jest działaniem w ramach zawartej umowy cywilnoprawnej.

W art. 6a w ust. 5a – 5c dodanych projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym uporządkowano istotne zagadnienie odpłatności i odpowiedzialności za sporządzoną opinię do operatu rybackiego.

W projektowanej ustawie o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym zaproponowano także dodanie nowych art. 6b i 6c, w których uregulowano zagadnienie wadliwych opinii o operatach rybackich. Szczegółowe zasady prowadzenia gospodarki rybackiej (do porównania art. 6 ust. 1 i 2 oraz art. 6a ust. 1 obowiązującej ustawy) nie należą do materii, którą można uregulować przepisami prawa powszechnie obowiązującego. Każdy obwód rybacki wymaga indywidualnego podejścia z uwzględnieniem różnych możliwych typów gospodarki rybackiej, którą uprawniony do rybactwa może prowadzić. Ustawodawca uznał w 2001 r. – art. 196 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, że założenia operatów rybackich powinny podlegać merytorycznej weryfikacji przez jednostki naukowe o najwyższych kompetencjach w zakresie rybactwa śródlądowego.

Praktyka ubiegłych lat wykazała, że nie zawsze opinie o operatach rybackich sporządzone przez pracowników tych jednostek sformułowane były w sposób umożliwiający dokonanie oceny prowadzenia gospodarki rybackiej w obwodzie rybackim. Uchylenie opinii wadliwych, nierzetelnych albo obarczonych istotnym błędem jest w pełni uzasadnione, jeżeli wziąć pod uwagę, że ocena gospodarki rybackiej jest jedynym środkiem pozwalającym zweryfikować prawidłowość działań prowadzonych przez uprawnionych do rybactwa.

W związku z powyższym, mając na uwadze istotne skutki prawne uchylenia opinii o operacie rybackim, zaproponowano szczególny tryb uchylania opinii, w którym prawna pozycja uprawnionego do rybactwa jest chroniona. Postępowanie o uchylenie opinii może być zainicjowane przez enumeratywnie wymienione organy administracji publicznej (właściwych marszałków województwa) wyłącznie na podstawie szczegółowo uzasadnionego wniosku. Uznano, że minister właściwy do spraw rybołówstwa powinien sprawdzić, czy opinię wydano zgodnie z przepisami o opiniowaniu operatów rybackich. Jeżeli opinia ta będzie wadliwa, to na

podstawie art. 6b ust. 1 dodanym projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym będzie można zobowiązać uprawnionego do rybactwa do przekazania operatu rybackiego do ponownego zaopiniowania. Przyjęto, że powinno to następować w drodze decyzji administracyjnej skierowanej do uprawnionego do rybactwa, co zapewnia ochronę prawną jego interesów (możliwość ponownego rozpatrzenia sprawy, możliwość weryfikacji sądowej). Jednocześnie w art. 6c dodawanym projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym uregulowano kwestię korzystania z prawa do korzystania z wód obwodu rybackiego przez uprawnionego do rybactwa do czasu otrzymania nowej pozytywnej opinii o operacie rybackim.

W projekcie ustawy zaproponowano również zmiany w art. 7 ustawy z dnia 18 września 1985 r. o rybactwie śródlądowym ze względu na konieczność dostosowania przepisów dotyczących amatorskiego połowu ryb do celów założonych w programie ochrony i odbudowy węgorza europejskiego i ewentualnych innych programach dotyczących ochrony i odbudowy zasobów ryb. Redagując przepisy projektowanej ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym uwzględniono także zagadnienia wynikające z obowiązku zapewnienia ochrony różnorodności biologicznej (gatunki obce i miejscowo niewystępujące) oraz poszerzenia wiedzy o wpływie amatorskiego połowu ryb na stan żywych zasobów wód. Te zmiany są konieczne ze względu na stale rosnący wpływ amatorskich połowów ryb na stan tych zasobów w powierzchniowych wodach śródlądowych⁴⁾. W celu ograniczenia niepożądanych skutków przenoszenia między wodami ryb, które są używane jako przynęta wędkarska, w art. 7 ust. 1 proponuje się dopuścić połów ryb podrywką wędkarską jako dozwoloną metodę amatorskiego połowu ryb na przynętę. Zdecydowano się przy tym ograniczyć stosowanie tej metody wyłącznie do miejsca i czasu prowadzenia połowu ryb wędką. Takie ograniczenie powinno zmniejszyć ryzyko pojawienia się negatywnych skutków dla różnorodności biologicznej, związanych z przenoszeniem ryb (żywych) między różnymi wodami przez osoby uprawiające amatorski połów. Wskazana norma powinna istotnie ograniczyć wprowadzanie do wód ryb (przynęt) zakupionych w wyspecjalizowanych sklepach, które bardzo często jako przynęty wędkarskie oferują ryby z obcych gatunków. W wyniku przeprowadzonych konsultacji społecznych uwzględniono postulaty organizacji rybackich dotyczące wydawanych przez uprawnionych do rybactwa zezwoleń na amatorski połów ryb. Wprowadzono przepis (art. 7 ust. 2a), w którym wskazano, że zezwolenie, będące swego rodzaju umową zawieraną między uprawnionym do rybactwa a wędkarzem, będzie określać

⁴⁾ Według badań Instytutu Rybactwa Śródlądowego w 2007 r. narzędziami i urządzeniami rybackimi odłowiono około 3000 ton ryb, natomiast wysokość połowów wędkarskich szacowana jest na około 15.000 ton.

podstawowe warunki uprawiania amatorskiego połowu ryb w danym obwodzie rybackim, wynikających z potrzeby prowadzenia przez uprawnionego do rybactwa racjonalnej gospodarki rybackiej, w szczególności wprowadzanych w danym obwodzie rybackim wymiarów gospodarczych, limitów połowu, czasu, miejsca i techniki połowu ryb. Przewidziano także w tym przepisie, że uprawniony do rybactwa może wprowadzić warunek prowadzenia przez wędkarza rejestru amatorskiego połowu ryb, a w przypadku ustalenia takiego warunku, określać sposób prowadzenia tego rejestru. Ma to istotne znaczenie dla realizacji przez wędkarzy wytycznych wynikających z potrzeby prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej, w szczególności uwzględniającej założenia operatu rybackiego. Pozostałe zmiany w art. 7 mają przede wszystkim charakter doprecyzowujący zawarte w nich regulacje. W szczególności w art. 7 ust. 6 uregulowano kwestię wieku, który upoważnia do otrzymania karty wędkarskiej i karty łowiectwa podwodnego. Dodając w tym samym artykule nowy ust. 7b, zdecydowano się podnieść znaczenie egzaminu w procesie nabywania uprawnień w zakresie amatorskiego połowu ryb przez podniesienie wymagań dotyczących członków komisji egzaminacyjnej.

Na wniosek organizacji rybackich w trakcie konsultacji społecznych uzupełniono art. 8 ust. 1 pkt 12 o zakaz połowu ryb wędką w pobliżu oznakowanych przez uprawnionego do rybactwa krześlisk oraz o zakaz połowu ryb wędką wytwarzającą w wodzie pole elektryczne.

W art. 20 ust. 6 przewidziano, że uprawianie amatorskiego połowu ryb z użyciem sprzętu pływającego przy uprawnianiu żeglarstwa będzie się odbywało z zastosowaniem jednakowych przepisów dotyczących zasad bezpieczeństwa dla sprzętu pływającego służącego do uprawiania sportu i rekreacji.

Dokonano także zmian w treści art. 23 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, dostosowując je do aktualnych uregulowań prawnych poprzez zastąpienie nieistniejących już kolegów do spraw wykroczeń sądami.

Zaproponowane w projekcie ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym zmiany wprowadziły szereg nowych obowiązków. W związku z powyższym w ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym należało odpowiednio dostosować przepisy karne. Zmiany zaproponowano z uwzględnieniem zgłaszanych od wielu lat przez parlamentarzystów i organizacje społeczne postulatów poprawy skuteczności ochrony ryb. Uznano za uzasadnione wskazanie, że karą jest zagrożone także usiłowanie, podżeganie i pomocnictwo w popełnieniu czynu, ponieważ w warunkach terenowych (otwarta przestrzeń

akwenu) trudno jest uchwycić sprawcę dokładnie w chwili popełnienia czynu zabronionego. Poza tym, nie bez znaczenia jest również, że w wielu przypadkach sprawcy działają wspólnie, dzieląc między siebie zadania.

W zmienianym art. 27 ujęto czyny związane z naruszeniem obowiązku prowadzenia dokumentacji rybackiej oraz obowiązku posiadania ważnego operatu rybackiego lub prowadzenia gospodarki rybackiej w przypadku zawieszenia prawa do jej wykonywania. Za popełnienie tych czynów przewidziano karę grzywny od 100 zł. W szczególnie rażących przypadkach upoważniono sąd do orzeczenia kary dodatkowej polegającej na pozbawieniu uprawnionego do rybactwa prawa złożenia oferty do konkursu ofert na oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego.

W zmienianym art. 27a tym samym rodzajem kary (kara nagany lub kara grzywny) objęto czyny o stosunkowo małej szkodliwości dla środowiska wodnego.

W zmienianym art. 27b zebrano czyny uznawane za wywołujące zdecydowanie bardziej negatywne skutki dla środowiska wodnego. Za popełnienie tych czynów przewidziano karę ograniczenia wolności lub karę grzywny od 200 zł.

Natomiast w dodawanym art. 27c ujęto czyny niedozwolone, które naruszają specjalne uprawnienia, oraz czyny o szczególnie rażącym charakterze i wyjątkowo negatywnych skutkach dla środowiska wodnego, kwalifikując je jako przestępstwa. Za popełnienie tych czynów przewidziano karę grzywny, karę ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Jednocześnie zaproponowano rozbudowany systemem kar dodatkowych, które orzeka sąd odpowiednio do rodzaju popełnionego czynu. Szczególne znaczenie nadano wychowawczej roli kary. Z tego powodu do katalogu kar dodatkowych dodano obowiązek podania orzeczenia o ukaraniu lub skazaniu do publicznej wiadomości. Zaproponowano także, jako środek karny, skierowanie sprawcy przez sąd na ponowny egzamin ze znajomości zasad ochrony ryb albo orzeczenie o pozbawieniu prawa złożenia oferty do konkursu ofert na oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego.

W projekcie ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym zaproponowano również niezbędne przepisy przejściowe i końcowe. Określając termin wejścia w życie przepisów projektowanej ustawy, wzięto pod uwagę konieczność zapewnienia podmiotom prowadzącym gospodarkę rybacką w wodach powierzchniowych możliwość kontynuacji prowadzonych działań.

W art. 2 uregulowano zagadnienie ważności programu mającego na celu ochronę i odbudowę zasobów węgorza europejskiego przygotowanego na podstawie art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1100/2007, przed wejściem w życie przepisów zmienionej ustawy. Uznano za celowe przyjęcie, że do tego dokumentu będzie się stosować odpowiednie przepisy projektowanej ustawy.

W art. 3 projektowanej ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym wskazano, że postępowania o wydanie zezwolenia wszczęte na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 września 1985 r. o rybactwie śródlądowym w brzmieniu dotychczasowym będzie prowadzić się w trybie i na warunkach przewidzianych w przepisach dotychczasowych.

W art. 4 – 5 projektowanej ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym zaproponowano kompleksowe regulacje dotyczące operatów rybackich sporządzonych przed wejściem w życie nowych przepisów. W art. 4 projektu ustawy potwierdzono ważność operatów rybackich zaopiniowanych pozytywnie przed wejściem w życie przepisów zmienionej ustawy, przy czym uwzględniono w tych przepisach konieczność sporządzenia nowej opinii do operatu w przypadku obwodu rybackiego, który został objęty programem ochrony i odbudowy zasobów ryb. Jednocześnie w ust. 4 art. 4 projektowanej ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym upoważniono organ administracji publicznej, z którym uprawniony do rybactwa zawarł umowę o władanie obwodem rybackim, do dokonania zmiany w zawartej umowie w związku z koniecznością dostosowania zasad prowadzenia gospodarki rybackiej w obwodzie rybackim do założeń programu ochrony i odbudowy zasobów ryb. W art. 5 projektowanej ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym zaproponowano regulację, która pozwoli uzupełnić zasoby katastru wodnego o kopie operatów rybackich, które były sporządzone w okresie, gdy uprawniony do rybactwa nie miał obowiązku przekazywania kopii operatu rybackiego do katastru wodnego.

W art. 6 projektowanej ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym potwierdzono ważność dotychczas wydanych kart wędkarskich i kart łowiectwa podwodnego. W tym samym przepisie określono również zasady wymiany kart zniszczonych, zgubionych lub skradzionych, ponieważ zmiana wymogów uzasadniających wydanie tych kart po wejściu w życie nowych przepisów może być przyczyną faktycznej utraty nabytych uprawnień z powodu zniszczenia, zgubienia albo kradzieży karty.

W art. 7 projektowanej ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym uregulowano zagadnienie stosowania przepisów w postępowaniach o wydanie karty

wędkarskiej i karty łowiectwa podwodnego, które wszczęto przed wejściem w życie zmienianych przepisów ustawy.

W art. 8 projektowanej ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym proponuje się zachowanie w mocy przepisów wykonawczych wydanych na podstawie zmienianych przepisów ustawy o rybactwie śródlądowym, do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych.

W art. 10 projektowanej ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym zaproponowano, by ta ustawa weszła w życie po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia. Jednocześnie z przepisu tego wyłączono wejście w życie regulacji zawartej w art. 6 ust. 2b zmienianego projektowaną ustawą o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym w celu zapewnienia możliwości dostosowania się do wymogu dokonywania oceny prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej przez upoważnionych pracowników urzędu marszałkowskiego posiadających wyższe wykształcenie rybackie lub inne wykształcenie wyższe ze specjalizacją rybacką, wskazując, że przepis ten wchodzi w życie po upływie 24 miesięcy od dnia ogłoszenia projektowanej ustawy.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), ponieważ nie zawiera przepisów technicznych.

Projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi stosownie do przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.). Zgłoszono zainteresowanie pracami nad projektem ustawy w trybie art. 7 tej ustawy. Wszelkie dokumenty związane z pracami nad projektem ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym, w tym zgłoszenia podmiotów zainteresowanych pracami nad tym projektem dokonane w trybie art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, zostały udostępnione w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Zgłoszenia tych podmiotów, które powinny zostać dołączone do projektu aktu normatywnego, ze względu na objętość tych zgłoszeń, zostały udostępnione w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi i zamieszczone według kolejności ich wniesienia.

Projekt ustawy został skonsultowany z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt ustawy znajduje się w Programie prac legislacyjnych Rady Ministrów na II półrocze 2009 r.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać projektowana ustawa

Przepisy projektowanej ustawy dotyczą organów administracji publicznej oraz jednostek organizacyjnych, w tym użytkowników wód, odpowiedzialnych za realizację programu ochrony i odbudowy zasobów ryb, organów administracji publicznej właściwych do wydawania zezwoleń na prowadzenie działań z wykorzystaniem ryb z gatunków nierodzimych, podmiotów uprawnionych do rybactwa, osób dokonujących amatorskiego połowu ryb, organizacji społecznych upoważnionych do przeprowadzania egzaminów na kartę wędkarską i kartę łowiectwa podwodnego, a także jednostek naukowych upoważnionych do opiniowania operatorów rybackich.

Wprowadzenie przepisu określającego minimalną granicę wieku, który upoważnia do otrzymania karty wędkarskiej, ma na celu wyłącznie doprecyzowanie obowiązujących regulacji zawartych w ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym w zakresie minimalnego wieku, który uprawnia do samodzielnego uprawiania amatorskiego połowu ryb. Natomiast określenie minimalnej granicy wieku, który upoważnia do otrzymania karty łowiectwa podwodnego, ma na celu wyłącznie możliwość uwzględnienia zawartych w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525, z późn. zm.) minimalnych wymagań w zakresie wieku, który może uprawniać do posiadania broni do celów sportowych lub łowieckich.

2. Wpływ projektowanej ustawy na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przewidziane w projekcie ustawy regulacje umożliwiają przygotowanie i realizację programów mających na celu ochronę i odbudowę zasobów określonych gatunków ryb. Wprowadzenie tych programów będzie za każdym razem uzależnione od wydania rozporządzenia wprowadzającego taki program. Zadaniem projektowanych regulacji jest określenie ram prawnych umożliwiających koordynację działań mających na względzie realizację celów określonych w takim programie. W związku z tym, regulacje projektowanej

ustawy nie spowodują bezpośrednich obciążeń finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Programy te będą stanowić instrument zapewniający prowadzenie efektywnych działań umożliwiających zrównoważony rozwój ekonomiczny sektora rybackiego, przy równoczesnym utrzymaniu właściwego stanu środowiska.

W grudniu 2008 r., zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 1100/2007 ustanawiającego środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego, do Komisji Europejskiej został przekazany projekt planu zagospodarowania zasobami węgorza europejskiego określającego środki, które mają być wdrożone na obszarze Polski. Cele i działania przewidziane w planie zagospodarowania zasobami węgorza europejskiego będą wykonywane przez podmioty realizujące swoje zadania ustawowe w ramach posiadanych środków. Przewidziano także możliwość sfinansowania zarybienia tym gatunkiem ze środków Europejskiego Funduszu Rybackiego. Podstawę tego wsparcia stanowi art. 38 rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego (Dz. Urz. UE L 223 z 15.08.2006, str. 19, z późn. zm.) i wynika z faktu, że zarybianie tym gatunkiem przewidziano jako środek służący ochronie fauny wodnej we wspólnotowym akcie prawnym. Wysokość środków Europejskiego Funduszu Rybackiego przeznaczonych na zarybienia będzie można oszacować po zatwierdzeniu planu gospodarowania zasobami węgorza europejskiego przez Komisję Europejską. Środki przeznaczone na realizację tego planu będą mogły również pochodzić od użytkowników wód, w przypadku gdy nie skorzystają oni z możliwości stwarzanych przez Europejski Fundusz Rybacki i instrumenty kolejnych perspektyw budżetowych Unii Europejskiej, a których działalność, bez podjęcia odpowiednich czynności dostosowawczych, będzie powodować szkody w środowisku, w szczególności związane z zasobami gatunków ryb objętych tym programem.

Przewidziana w projektowanej ustawie możliwość opracowania innych programów dotyczących ochrony i odbudowy zasobów gatunków ryb zagrożonych, wymagających podjęcia działań służących utrzymaniu, odtworzeniu lub przywróceniu właściwego stanu populacji, nie wiąże się z koniecznością wydatkowania środków z budżetu państwa. Jak wyżej wskazano, wprowadzenie tych programów będzie za każdym razem uzależnione od wydania rozporządzenia wprowadzającego taki program. Nie będzie to więc powodować dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Zadaniem projektowanych regulacji jest określenie ram prawnych umożliwiających koordynację działań mających na względzie realizację celów określonych w takim programie przez podmioty

realizujące swoje zadania ustawowe. Program taki będzie stanowił podstawę do uwzględnienia założeń programu w działaniach ochronnych realizowanych przez te podmioty. Jednocześnie w przypadku opracowania takiego programu, cele i działania przewidziane w takim programie będą wykonywane przez te podmioty w ramach posiadanych środków. Projektowane przepisy umożliwią opracowanie takiego programu w razie zaistnienia potrzeby i możliwości jego wprowadzenia bez konieczności kosztownego i czasochłonnego procesu legislacyjnego związanego z kolejną nowelizacją przepisów w tym zakresie. Należy ponadto podkreślić, że proponowane rozwiązanie było pozytywnie zaopiniowane przez organizacje społeczne.

Wejście w życie projektowanych przepisów pozwoli także na efektywniejsze wykorzystanie środków pomocowych w ramach Europejskiego Funduszu Rybackiego i Programu Operacyjnego „Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007 – 2013”, a także zapewni poprawę realizacji działań zmierzających do odbudowy zasobów łosia atlantyckiego, troci wędrowniej, certy i jesiotra ostronosego w zlewni Odry i Wisły, które są finansowane ze środków budżetu państwa.

W założeniu projektodawcy nie przewiduje się wydatkowania innych środków niż uwzględnione powyżej. Jednakże nie można zupełnie wykluczyć braku ewentualnej potrzeby dodatkowego finansowania. W takim przypadku wysokość tych środków będzie uzależniona od regulacji rozporządzenia wprowadzającego program ochrony i odbudowy zasobów ryb dla określonego gatunku.

Wejście w życie projektowanej ustawy w zakresie przepisów dotyczących budowy i prowadzenia rejestru zezwoleń wydanych na wykorzystanie ryb w obiektach przeznaczonych do chowu lub hodowli nie spowoduje konieczności wydatkowania z budżetu państwa dodatkowych środków finansowych. Obowiązek prowadzenia rejestru wprowadzeń i przeniesień ryb wykorzystywanych w akwakulturze został nałożony na państwa członkowskie w art. 23 rozporządzenia nr 708/2007. W projektowanej ustawie, ze względu na zunifikowanie procedury wydawanych zezwoleń, rozszerzono jedynie zakres tego rejestru o zezwolenia na wprowadzanie ryb do powierzchniowych wód śródlądowych. Rozszerzenie zakresu rejestru o te zezwolenia nie spowoduje dodatkowych kosztów. Na budowę tego rejestru zaplanowano w budżecie państwa na 2009 r. w części 62 – Rybołówstwo, dział 750 – Administracja publiczna, rozdział 75001 – urzędy naczelne i centralne administracji rządowej, środki w wysokości 70 tys. zł. Planuje się, że powyższa kwota będzie obejmowała 2-letnią bezkosztową obsługę techniczną i gwarancyjną systemu informatycznego. Docelowo przewiduje się, że rejestr będzie prowadzony na serwerach Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi bez konieczności wydatkowania dodatkowych środków.

Utworzenie zespołu ekspertów, który będzie wykonywać zadania komitetu doradczego związane z wykorzystaniem ryb gatunków obcych oraz ryb gatunków niewystępujących miejscowo, zostało przewidziane w art. 5 rozporządzenia nr 708/2007. Powołanie tego zespołu umożliwi ograniczenie kosztów, które należałoby ponieść na zlecenie kosztownych ekspertyz wynikających z zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego związanego z wprowadzaniem ryb gatunków nierodzimych. Jednym z zadań zespołu ekspertów będzie wydawanie opinii dotyczących ryzyka ekologicznego związanego z wprowadzeniem ryb, których koszt będzie odpowiadał wysokości opłaty za wydanie zezwolenia. Opinia wydawana przez zespół ekspertów będzie przeznaczona dla organu wydającego zezwolenie. Wydanie opinii nie będzie więc skutkowało wpływami do budżetu państwa. Wpływy do budżetu państwa będą pochodzić z opłaty za wydanie zezwolenia, której wysokość została uzależniona od nakładu pracy związanej z wydaniem poszczególnych decyzji. Wysokość tych wpływów będzie uzależniona od liczby wniosków o wydanie takich zezwoleń. Koszty działania zespołu ekspertów będą uzależnione od liczby spraw rozpatrywanych przez ten zespół. W związku z tym nie jest obecnie możliwe oszacowanie tych kosztów.

3. Wpływ projektowanej ustawy na rynek pracy

Wejście w życie przepisów projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanej ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie przepisów projektowanej ustawy powinno poprawić warunki prowadzenia gospodarki rybackiej przez podmioty uprawnione do rybactwa śródlądowego. Wprowadzanie programów ochrony i odbudowy zasobów ryb dotyczących gatunków ryb posiadających istotne znaczenie gospodarcze w długoterminowym okresie przyczyni się do rozwoju sektora gospodarki rybackiej. Rezygnacja z uznaniowego charakteru decyzji w sprawie zezwolenia na wykorzystywanie ryb z gatunków nierodzimych wyrówna szanse podmiotów zainteresowanych otrzymaniem takiego zezwolenia. Proponowane regulacje dotyczące sposobu ustalania wysokości strat w gospodarce rybackiej ułatwią podmiotom uprawnionym do rybactwa

dochodzenie odszkodowań. Dodatkowo zmiany w systemie kar mają na celu polepszenie efektywności prowadzenia gospodarki rybackiej poprzez poprawę przestrzegania obowiązujących przepisów oraz zasad określonych przez uprawnionego do rybactwa. Wprowadzenie dodatkowych sankcji dla uprawnionych do rybactwa umożliwi wyeliminowanie tych podmiotów, które nie wywiązują się ze swoich obowiązków, poprzez pozbawienie ich możliwości uczestniczenia przez okres od roku do 3 lat w konkursach ofert na oddanie w użytkowanie obwołu rybackiego.

5. Wpływ projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie przepisów projektowanej ustawy powinno w długoterminowym okresie przyczynić się do rozwoju regionów, w których istotne znaczenie ma gospodarka rybacka. Poprawa stanu zasobów ryb w wodach powierzchniowych może przyczynić się do rozwoju turystyki wędkarskiej w tych regionach.

6. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został przesłany do: Business Centre Club, Forum Związków Zawodowych, Fundacji WWF Polska, Konfederacji Pracodawców Polskich, Krajowej Federacji Towarzystw Wędkarskich, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Dzierżawców i Administratorów Nieruchomości Rybackich Skarbu Państwa, Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Rybackich, Organizacji Pracodawców – Producentów Ryb Śródlądowych, Polskiego Towarzystwa Rybackiego w Poznaniu, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych, Stowarzyszenia Producentów Ryb Łososiowatych w Lęborku, Stowarzyszenia Rybactwa Dolnej i Środkowej Wisły w Toruniu, Zarządu Głównego Polskiego Związku Wędkarskiego, Zrzeszenia Producentów Ryb w Katowicach, Związku Producentów Ryb w Poznaniu i Związku Rzemiosła Polskiego.

W trakcie konsultacji społecznych organizacje rybackie działające w obszarze rybactwa śródlądowego zgłosiły szereg uwag do projektu ustawy. Zgodnie z ich oczekiwaniami, w celu uzgodnienia wspólnego stanowiska odnośnie zaproponowanych zmian, w dniach 16 grudnia

2008 r. i 13 stycznia 2009 r. w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi zorganizowano spotkania konsultacyjne. Dodatkowo w dniu 29 stycznia 2009 r. w siedzibie Rybackiego Zakładu Doświadczalnego Instytutu Rybactwa Śródlądowego w Żabieńcu odbyła się konferencja podsumowująca przeprowadzone prace uzgodnieniowe. Ze względu na duże zainteresowanie projektem ustawy, oprócz przedstawicieli wyżej wymienionych organizacji rybackich, w spotkaniach uczestniczyli także przedstawiciele Okręgów Polskiego Związku Wędkarskiego, Towarzystwa Promocji Ryb, gospodarstw rybackich, a także pracownicy naukowcy Instytutu Rybactwa Śródlądowego oraz Państwowej Akademii Nauk. W wyniku dyskusji przeprowadzonych w czasie tych spotkań w projekcie ustawy wprowadzono uzgodnione zmiany. Dotyczyły one przede wszystkim art. 7, 8, 20 i 23 oraz przepisów karnych. Dodatkowo w projekcie ustawy uwzględniono uwagę zgłoszoną przez Słowiński Park Narodowy oraz Drawieński Park Narodowy dotyczącą rozszerzenia katalogu podmiotów upoważnionych do prowadzenia zarybień. W tym celu zmieniono art. 4b ust. 1 projektu ustawy, upoważniając dyrektora parku narodowego do prowadzenia zarybień w celu wykonywania ochrony ryb na wodach położonych na terenie parku narodowego.

4/

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/5074/09/DP/dk

Warszawa, dnia 28 grudnia 2009 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o rybnactwie śródlądowym, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-169-09) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedłożony projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Marek Sawicki
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

w sprawie wykazu gatunków ryb uznanych za nierodzone, dla których nie jest wymagane zezwolenie na ich wprowadzanie polegające na zarybieniu wód oraz do obiektów chowu i hodowli ryb, warunków tego wprowadzenia oraz wykazu gatunków ryb uznanych za rodzime

Na podstawie art. 3f ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471 oraz z 2010 r. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wykaz gatunków ryb uznanych za nierodzone, dla których nie jest wymagane zezwolenie na wprowadzenie polegające na zarybieniu wód, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) wykaz gatunków ryb uznanych za nierodzone, dla których nie jest wymagane zezwolenie na wprowadzenie polegające na wykorzystaniu gatunków tych ryb w celu prowadzenia ich chowu lub hodowli, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy;
- 3) warunki wprowadzenia gatunków ryb uznanych za nierodzone, dla których nie jest wymagane zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy;
- 4) wykaz gatunków ryb uznanych za rodzime.

§ 2. Wykaz gatunków, o którym mowa w § 1 pkt 1, jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Wykaz gatunków, o którym mowa w § 1 pkt 2, jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rybołówstwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

§ 4. Wykaz gatunków, o którym mowa w § 1 pkt 4, jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 5. Wprowadzenie gatunków ryb uznanych za nierodzone wymienionych w załączniku nr 1 do rozporządzenia, może być dokonywane, jeżeli:

- 1) w operacie rybackim przewidziano i uzasadniono wprowadzenie ryb tych gatunków;
- 2) w trakcie dokonywania przez właściwego marszałka województwa okresowej oceny wypełnienia obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej nie stwierdzono negatywnego wpływu przeprowadzanych zarybień tym gatunkiem na gospodarkę rybacką w danym obwodzie rybackim;
- 3) materiał zarybieniowy tych gatunków ryb pochodzi z obiektu, w którym jest prowadzony chów lub hodowla ryb, a w trakcie prowadzenia tej działalności, nie stwierdzono występowania gatunku niedocelowego w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 708/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wykorzystania w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo (Dz. Urz. UE L 168 z 28.06.2007, str. 1).

§ 6. Wprowadzenie gatunków ryb uznanych za nierodzone wymienionych w załączniku nr 2 do rozporządzenia, może być dokonywane, jeżeli:

- 1) obiekt przeznaczony do chowu lub hodowli, do którego uprawniony do rybactwa zamierza wprowadzić ryby, spełnia wymagania weterynaryjne określone dla działalności w zakresie chowu lub hodowli zwierząt akwakultury oraz rozrodu ryb;
- 2) obiekt przeznaczony do chowu lub hodowli, do którego uprawniony do rybactwa zamierza wprowadzić ryby jest zabezpieczony przed przedostawaniem się organizmów żyjących w wodzie do wód powierzchniowych poprzez:
 - a) uniemożliwienie przepływania organizmów żyjących w wodzie przez urządzenia hydrotechniczne służące do regulacji poziomu piętrzenia wody,
 - b) uniemożliwienie wydostawania się organizmów żyjących w wodzie w czasie przeprowadzania odłowów i napełniania stawów wodą;

- 3) zainstalowane w obiekcie zabezpieczenia uniemożliwiające wydostawanie się organizmów żyjących w wodzie z obiektu są sprawdzane poprzez odłowienie doprowadzalników i odprowadzalników wody w okresie po przeprowadzonym zarybieniu i przez odłowami,
- 4) w obiekcie są przeprowadzane systematyczne kontrole pod kątem obecności gatunków niedocelowych, a w przypadku stwierdzenia występowania takiego gatunku są podejmowane działania uniemożliwiające wydostanie się osobników poza obiekt, poprzez zainstalowanie dodatkowych zabezpieczeń i systematyczne eliminowanie tych organizmów oraz odnotowywanie takich przypadków w dokumentacji prowadzonej gospodarki rybackiej;
- 5) dopełniono obowiązku przekazania zestawienia dotyczącego powierzchni stawów rybnych oraz ilości ryb wyprodukowanych w stawach rybnych i innych urządzeniach służących do chowu lub hodowli, sporządzonym na formularzu statystycznym, za rok poprzedzający rok, w którym zamierza się wprowadzić ryby.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**Minister Rolnictwa
i Rozwoju Wsi**

W porozumieniu:
Minister Środowiska

Wykaz gatunków ryb uznanych za nierodzone, dla których nie jest wymagane zezwolenie na wprowadzenie polegające na zarybieniu powierzchniowych wód śródlądowych

Lp.	Nazwa polska	Nazwa łacińska
	karpionowate	Cyprinidae
1.	karp	<i>Cyprinus carpio</i>
	łososiowate	Salmonidae
2.	pstrąg tęczowy	<i>Oncorhynchus mykiss</i>

Wykaz gatunków ryb uznanych za nierodzone, dla których nie jest wymagane zezwolenie na wprowadzenie polegające na wykorzystaniu tych gatunków w celu prowadzenia chowu lub hodowli

Lp.	Nazwa polska	Nazwa łacińska
	jesiotrowate	Acipenseridae
1.	bieługa ^(*)	<i>Huso huso</i> ^(*)
2.	jesiotr syberyjski ^(*)	<i>Acipenser baeri</i> ^(*)
3.	jesiotr rosyjski ^(*)	<i>Acipenser gueldenstaeti</i> ^(*)
4.	siewruga ^(*)	<i>Acipenser stellatus</i> ^(*)
5.	sterlet ^(*)	<i>Acipenser ruthenus</i> ^(*)
6.	szyp ^(*)	<i>Acipenser nudiventris</i> ^(*)
	karpionowate	Cyprinidae
7.	amur biały	<i>Ctenopharyngodon idella</i>
8.	karaś złocisty	<i>Carassius auratus</i>
9.	karp	<i>Cyprinus carpio</i>
10.	tołpyga biała	<i>Hypophthalmichthys molitrix</i>
11.	tołpyga pstra	<i>Aristichthys nobilis</i>
	długowosowate	Clariidae
12.	sum afrykański	<i>Clarias gariepinus</i> ,
	łososiowate	Salmonidae
13.	golec	<i>Salvelinus alpinus</i>
14.	palia jeziorowa	<i>Salvelinus namaycush</i>
15.	peluga	<i>Coregonus peled</i>
16.	pstrąg źródlany	<i>Salvelinus fontinalis</i>
17.	pstrąg tęczowy	<i>Oncorhynchus mykiss</i>
	bassowate	Centrarchidae
18.	bass wielkogębowy	<i>Micropterus salmoides</i>
	sumikowate	Ictaluridae
19.	sum kanałowy	<i>Ictalurus punctatus</i>

^(*) Mieszkańce jesiotrów

Wykaz gatunków ryb i raków uznanych za rodzime

Lp.	Nazwa polska	Nazwa łacińska
	rakowate	Asticidae
	rak błotny	<i>Pontastacus leptodactylus</i>
	rak szlachetny	<i>Astacus astacus</i>
	minogowate	Petromyzontidae
	minóg morski	<i>Petromyzon marinus</i>
	minóg rzeczny	<i>Lampetra fluviatilis</i>
	minóg strumieniowy	<i>Lampetra planeri</i>
	minóg ukraiński	<i>Eudontomyzon mariae</i>
	minóg ukraiński Władykowa	<i>Eudontomyzon vladykovi</i>
	jesiotrowate	Acipenseridae
	jesiotr ostronosy ^[4]	<i>Acipenser oxyrinchus</i>
	jesiotr zachodni	<i>Acipenser sturio</i>
	węgorzowate	Anguillidae
	węgorz europejski	<i>Anguilla anguilla</i>
	śledziowate	Clupeidae
	aloza	<i>Alosa alosa</i>
	parposz	<i>Alosa fallax</i>
	karpowate	Cyprinidae
	boleń	<i>Aspius aspius</i>
	brzana	<i>Barbus barbus</i>
	brzana karpacka	<i>Barbus cyclolepis waleckii</i>
	brzanka	<i>Barbus peloponnesius</i> = <i>Barbus petenyi</i>
	certa	<i>Vimba vimba</i>
	certa czarnomorska	<i>Vimba vimba carinata</i>
	ciosa	<i>Pelecus cultratus</i>
	jaź	<i>Leuciscus idus</i>
	jelec	<i>Leuciscus leuciscus</i>
	karaś pospolity	<i>Carassius carassius</i>
	kiełb krótkowąsy	<i>Gobio gobio gobio</i>
	kiełb białopłetwy	<i>Gobio (=Romanogobio) albipinnatus</i>
	kiełb Kesslera	<i>Gobio (=Romanogobio) kesslerii</i>
	kiełb dunajski	<i>Gobio gobio obtusirostris</i>
	kiełb dnieszczański	<i>Gobio gobio sarmaticus</i>
	kleń	<i>Leuciscus cephalus</i>
	krap	<i>Blicca bjoerkna</i>
	lin	<i>Tinca tinca</i>
	leszcz	<i>Abramis brama</i>
	piekielnica	<i>Alburnoides bipunctatus bipunctatus</i>
	piekielnica wschodnia	<i>Alburnoides bipunctatus rossicus</i>
	płóc	<i>Rutilus rutilus rutilus</i>
	płóc karpacki	<i>Rutilus rutilus carpathorossicus</i>
	rozpiór	<i>Abramis ballerus</i>

	różanka	<i>Rhodeus sericeus</i>
	sapa	<i>Abramis sapa</i>
	ślonecznica	<i>Leucaspis delineatus</i>
	strzebla błotna	<i>Eupallasella percnurus</i>
	strzebla potokowa	<i>Phoxinus phoxinus</i>
	świnka	<i>Chondrostoma nasus</i>
	ukleja	<i>Alburnus alburnus</i>
	wzdreęga	<i>Scardinius erythrophthalmus</i>
	kozowate	Cobitidae
	koza	<i>Cobitis taenia</i>
	koza dunajska	<i>Cobitis elongatoides</i>
	koza złotawa	<i>Sabanejewia aurata</i>
	koza złotawa bałkańska	<i>Sabanejewia balcanica</i>
	koza złotawa bałtycka	<i>Sabanejewia baltica</i>
	piskorz	<i>Misgurnus fossilis</i>
	przyłgowate	Balitoridae
	śliz	<i>Barbatula barbatula</i>
	sumowate	Siluridae
	sum europejski	<i>Silurus glanis</i>
	szczupakowate	Esocidae
	szczupak	<i>Esox lucius</i>
	stynkowate	Osmeridae
	stynka	<i>Osmerus eperlanus</i>
	łososiowate	Salmonidae
	lipień	<i>Thymallus thymallus</i>
	głowacica	<i>Hucho hucho</i>
	łosoś	<i>Salmo salar</i>
	troć jeziorowa	<i>Salmo trutta m. lacustris</i>
	troć wędrowna (morska)	<i>Salmo trutta m. trutta</i>
	pstrąg potokowy	<i>Salmo trutta m. fario</i>
	pstrąg czarnomorski potokowy	<i>Salmo trutta labrax m. fario</i>
	sieja meklemberska	<i>Coregonus lavaretus holsatus</i>
	sieja miedwieńska	<i>Coregonus lavaretus maraena</i>
	sieja szlachetna	<i>Coregonus lavaretus generosus</i>
	sieja wędrowna	<i>Coregonus lavaretus lavaretus</i>
	sielawa	<i>Coregonus albula</i>
	dorszowate	Gadidae
	miętus	<i>Lota lota</i>
	ciernikowate	Gasterosteidae
	cierniczek	<i>Pungitius pungitius</i>
	ciernik	<i>Gasterosteus aculeatus</i>
	głowaczowate	Cottidae
	głowacz białopłetwy	<i>Cottus gobio</i>
	głowacz przegopłetwy	<i>Cottus poecilopus</i>
	okoniowate	Percidae
	jazgarz	<i>Gymnocephalus cernuus</i>
	okoń	<i>Perca fluviatilis</i>
	sandacz	<i>Sander lucioperca</i>

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wykazu gatunków ryb uznanych za nierodzone, dla których nie jest wymagane zezwolenie na ich wprowadzanie do powierzchniowych wód śródlądowych oraz obiektów chowu i hodowli ryb, warunków tego wprowadzenia oraz wykazu gatunków ryb uznanych za rodzime stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw rybołówstwa zawartą w art. 3f zmienianej ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471 oraz z 2010 r. Nr ..., poz. ...).

Wykazy gatunków ryb, stanowiące załączniki do projektu rozporządzenia oraz warunki dla uprawnionych do rybactwa wykonujących, ewentualnie, chcących wykonywać, działania z wykorzystaniem gatunków ryb uznanych za nierodzone, oparte zostały o wyniki badań i dostępną wiedzę z zakresu systematyki oraz stosowanych w rybactwie śródlądowym praktyk gospodarczych i ich potencjalnego wpływu na środowisko.

Wykaz gatunków ryb uznanych za nierodzone dla których nie jest wymagane zezwolenie na wprowadzenie polegające na zarybieniu powierzchniowych wód śródlądowych (obwodów rybackich), określony w załączniku nr 1 do projektu rozporządzenia, ograniczono do gatunków: karp i pstrąg tęczowy.

Na podstawie dotychczasowych informacji dotyczących zarybienia powierzchniowych wód śródlądowych rybami tych gatunków wykonywanych w ramach operatów rybackich nie stwierdzono negatywnego wpływu tych działań na środowisko i gospodarkę rybacką.

W związku z tym można stwierdzić, że w przypadku dokonywania zarybień tymi gatunkami, które będzie dokonywane zgodnie z warunkami określonymi w projekcie rozporządzenia, nie spowoduje to zagrożenia dla środowiska, a jednocześnie przyczyni się zwiększenia korzyści z prowadzonej gospodarki rybackiej.

Wykaz gatunków ryb uznanych za nierodzone, dla których nie jest wymagane zezwolenie na wprowadzenie polegające na wykorzystaniu gatunków tych ryb w celu prowadzenia ich chowu lub hodowli, określony w załączniku nr 2 do projektu rozporządzenia, został sporządzony w oparciu załącznik IV do rozporządzenia Rady (WE) Nr 708/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wykorzystania w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo (Dz. U. UE z

28.06.2007 L 168, str. 1), zmieniony rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 506/2008 z dnia 6 czerwca 2008 r.

Wykaz gatunków określony w załączniku IV do rozporządzenia Rady (WE) nr 708/2007 w sprawie wykorzystania w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo obejmuje gatunki, w stosunku do których nie jest wymagane zezwolenie na wprowadzanie, o ile państwo członkowskie nie podejmie środków mających na celu ograniczenie wykorzystania danych gatunków na ich terytorium.

W związku z tym, mając na względzie przesłanki wskazane w art. 2 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 708/2007, w wykazie określonym w załączniku nr 2 do projektu rozporządzenia, nie umieszczono tych gatunków, które nie były chowane i hodowane w Polsce, takie jak: małż japoński lub filipiński (*Ruditapes philippinarum*) oraz ostryga wielka (*Crassostrea gigas*). Ponadto załącznik nr 2 nie obejmuje gatunków, które uznano za rodzime i które umieszczono w załączniku nr 3 określających wykaz gatunków uznanych za rodzime.

Warunki wprowadzenia gatunków ryb uznanych za nierodzące, dla których nie jest wymagane zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, określono w oparciu o postanowienia wynikające z art. 2 ust. 5 oraz art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 708/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wykorzystania w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo.

Warunki wprowadzenia gatunków ryb uznanych za nierodzące, dla których nie jest wymagane zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym umożliwiają zachowanie bezpieczeństwa ekologicznego, przy prowadzeniu działalności związanej z wykorzystywaniem gatunków obcych.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz.

337) projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia stanowi projekt aktu wykonawczego, którego obowiązek wydania przewiduje projekt ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym, i który należy do niego dołączyć, zgodnie z § 10 ust. 7a uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2002 r. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.).

Ocena skutków regulacji:

1. **Podmioty objęte projektem rozporządzenia** – projekt rozporządzenia dotyczy podmiotów, w tym uprawnionych do rybactwa, zainteresowanych prowadzeniem działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. **Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa oraz budżet jednostek samorządu terytorialnego** – wejście w życie projektu rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.
3. **Wpływ regulacji na rynek pracy** – wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.
4. **Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorstw** – wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.
5. **Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny** - wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.
6. **Konsultacje** – w konsultacjach społecznych wezmą udział następujące podmioty: Krajowa Federacja Towarzystw Wędkarskich, Organizacja Pracodawców – Producentów Ryb Śródlądowych, Polskie Towarzystwo Rybackie, Stowarzyszenie Producentów Ryb Łososiowatych, Zarząd Główny Polskiego Związku Wędkarskiego, Zrzeszenie Producentów Ryb w Katowicach, Związek Producentów Ryb. Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany także z Instytutem Rybactwa Śródlądowego i Morskim Instytutem Rybackim.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie sposobu wnoszenia opłat za zezwolenia na prowadzenie działań z
wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym**

Na podstawie art. 3h ust. 4 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471 oraz z 2010 r. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Opłata za wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, zwanej dalej „ustawą”, jest wnoszona wraz z wnioskiem o wydanie tego zezwolenia w wysokości połowy opłaty określonej w art. 3h ust. 1 pkt 1 ustawy.

2. W przypadku konieczności przeprowadzenia oceny ryzyka ekologicznego pozostałą część opłaty, o której mowa w art. 3h ust. 1 pkt 1 ustawy, jest wnoszona niezwłocznie po przekazaniu wnioskodawcy informacji o konieczności przeprowadzenia tej oceny.

§ 2. Opłata za przedłużenie okresu ważności zezwolenia, o którym w art. 3 ust. 1 ustawy, jest wnoszona wraz z tym wnioskiem.

§ 3. Opłaty wymienione w § 1 i 2, są wnoszone na rachunek bankowy lub w kasie urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rybołówstwa.

§ 4. Dowód potwierdzający wniesienie opłat wymienionych w § 1 i 2, wnioskodawca dołącza do wniosku.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**Minister Rolnictwa
i Rozwoju Wsi**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rybołówstwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest wydawane na podstawie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw rybołówstwa zawartego w art. 3h ust. 4 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471 oraz z 2010 r. Nr ..., poz. ...).

Projekt rozporządzenia określa sposób wnoszenia opłaty za zezwolenia na prowadzenie działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym. W projekcie ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym w dodanym art. 3h ust. 1 i 2 ustalono różną wysokość opłaty za zezwolenia, o których mowa w art. 3 ust. 1, ustawy, uzależniając ją od rodzaju tych zezwoleń. Wskazane rozróżnienie wynika z nakładu pracy, którą należy włożyć w wydanie poszczególnego rodzaju zezwolenia. W przypadku decyzji wydawanej na podstawie art. 3 ust. 1 zmienianej ustawy o rybactwie śródlądowym, dotyczącej wprowadzania ryb gatunku obcego polegającego na zarybieniu powierzchniowych wód śródlądowych lub wykorzystaniu w akwakulturze, nazwanych działaniami z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym, jest to uzależnione od opinii wydanej przez Zespół ekspertów, określającej czy w danej sprawie niezbędne jest przeprowadzenie oceny ryzyka ekologicznego. Wysokość opłaty za zezwolenie, w przypadku gdy z opinii wydanej przez Zespół ekspertów wynika, że wymagane jest przeprowadzenie oceny ryzyka ekologicznego, zgodnie z art. 3h ust. 1 pkt 1 ustawy o rybactwie śródlądowym, wynosi jedną drugą przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym ostatnio ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ustalonego według stanu na dzień złożenia wniosku o wydanie tego zezwolenia. Mając na względzie zapewnienie skutecznego uiszczania opłat, ustalono, że obowiązek wniesienia opłaty za zezwolenia na działanie z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o rybactwie śródlądowym, w wysokości określonej w art. 3h ust. 1 pkt 2 tej ustawy (czyli połowy wysokości opłaty za wydanie zezwolenia w przypadku gdy wymagane jest przeprowadzenie oceny ryzyka ekologicznego) powstaje z chwilą złożenia wniosku o wydanie zezwolenia. W przypadku, gdy Zespół ekspertów ustali, że do wydania decyzji, niezbędne jest przeprowadzenie oceny ryzyka ekologicznego,

pozostała część należnej opłaty, również w wysokości jednej czwartej przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, wnoszona jest niezwłocznie po przekazaniu wnioskodawcy tej informacji.

Natomiast w przypadku ubiegania się o wydanie decyzji na przedłużenie okresu ważności zezwolenia na prowadzenie działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym, jeżeli nie stwierdzono niekorzystnych skutków dla środowiska lub innych populacji ryb, obowiązek uiszczenia opłaty powstaje jednocześnie z chwilą złożenia wniosku o wydanie tej decyzji.

Ustalono, że opłaty stanowiąc dochód budżetu państwa, będą wnoszone na rachunek bankowy lub w kasie urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rybołówstwa, tj. organu wydającego zezwolenie.

W projekcie rozporządzenia wskazano również, że dowód potwierdzający wniesienie opłat wymienionych w § 1 i 2, wnioskodawca będzie dołączał do wniosku.

Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia stanowi projekt aktu wykonawczego, którego obowiązek wydania przewiduje projekt ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym, i który należy do niego dołączyć, zgodnie z § 10 ust. 7a uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2002 r. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI:

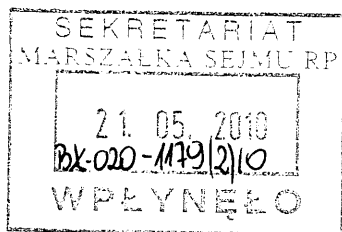
1. **Podmioty objęte projektem rozporządzenia** – projekt rozporządzenia dotyczy podmiotów, w tym uprawnionych do rybactwa, zainteresowanych prowadzeniem działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
2. **Dochody i wydatki budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego** – wejście w życie projektu rozporządzenia nie wpłynie na dochody i wydatki budżetu państwa. Projekt rozporządzenia określa jedynie sposób wnoszenia opłat za wydanie decyzji stanowiącej zezwolenie na prowadzenie działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym. Wysokość opłat ustalona została w projekcie ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym.
3. **Rynek pracy** – wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.
4. **Konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorstw** – wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rozwój przedsiębiorczości.
5. **Sytuacja i rozwój regionalny** - wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.
6. **Konsultacje** – projekt rozporządzenia, w ramach konsultacji społecznych, zostanie przekazany do wiadomości partnerów społecznych z zakresu rybactwa, tj. do Organizacji Pracodawców – Producentów Ryb Śródlądowych, Polskiego Towarzystwa Rybackiego, Stowarzyszenia Producentów Ryb Łososiowatych, Zarządu Głównego Polskiego Związku Wędkarskiego, Zrzeszenia Producentów Ryb w Katowicach oraz Związku Producentów Ryb.

PREZES RADY MINISTRÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia **21** maja 2010 r.

Donald Tusk

RM 10-169-09

Pan Bronisław KOMOROWSKI
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

W załączeniu przekazuję, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 4a Regulaminu Sejmu, projekty aktów wykonawczych do projektu ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym.

Z poważaniem

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie sposobu prowadzenia dokumentacji gospodarki rybackiej

Na podstawie art. 4a ust. 2 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471 oraz z 2010 r. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób prowadzenia dokumentacji gospodarki rybackiej przez uprawnionego do rybactwa w obwodzie rybackim, w tym:

- 1) wzory dokumentów, które należy stosować w tej dokumentacji;
- 2) terminy i sposób przygotowania i podawania informacji w dokumentacji rybackiej oraz ich przekazywania.

§ 2. Dokumentami, które należy stosować w dokumentacji gospodarki rybackiej są w obwodzie rybackim:

- 1) protokół zarybień, którego wzór jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia,
 - 2) protokół połowu ryb i raków, którego wzór jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia,
 - 3) księga gospodarcza, której wzór jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia,
 - 4) zestawienie roczne, którego wzór jest określony w załączniku nr 4 do rozporządzenia,
- zwane dalej „dokumentacją gospodarki rybackiej”.

§ 3. 1. Wpisy dokonywane w dokumentacji gospodarki rybackiej powinny odzwierciedlać stan faktyczny.

2. Uprawniony do rybactwa dokonuje wpisów w dokumentacji gospodarki rybackiej w języku polskim, czytelnie i przy użyciu trwałego środka, bez używania skrótów, z wyjątkiem skrótów ogólnie przyjętych.

3. Wpisy w dokumentacji gospodarki rybackiej nie mogą być poprawiane, z wyjątkiem błędów powstałych wskutek oczywistej pomyłki pisarskiej lub rachunkowej.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rybołówstwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

4. Błędy, o których mowa w ust. 3, powstałe w:

- 1) protokole zarybień oraz w protokole połowu ryb i raków, powinny być poprawione przed potwierdzeniem zawartych w nich informacji przez właściciela wody albo osobę przez niego upoważnioną;
- 2) księdze gospodarczej oraz zestawieniu rocznym, powinny być poprawione przed podjęciem przez marszałka województwa czynności związanych z dokonywaniem oceny wypełniania przez uprawnionego do rybactwa obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej;

5. Błędy w dokumentacji gospodarki rybackiej poprawia się przez skreślenie dotychczasowej treści i wpisanie nowej, z zachowaniem czytelności błędnego zapisu.

6. Dokonanie czynności, o której mowa w ust. 5, potwierdza podpisem złożonym przy poprawionym wpisie, wraz z określeniem daty:

- 1) uprawniony do rybactwa – w przypadku księgi gospodarczej, zestawienia rocznego;
- 2) uprawniony do rybactwa i właściciel wody albo osoba przez niego upoważniona – w przypadku protokołu zarybień oraz protokołu połowu ryb i raków.

§ 4. 1. Uprawniony do rybactwa sporządza protokół zarybień niezwłocznie po wprowadzeniu materiału zarybieniowego do wód obwodu rybackiego.

2. Uprawniony do rybactwa podaje w protokole zarybień informacje dotyczące wyłącznie materiału zarybieniowego, który w chwili wprowadzenia do wód obwodu rybackiego stanowił jego własność.

3. Jeżeli po dokonaniu wpisów w protokole zarybień pozostały niewypełnione rubryki dotyczące gatunku, rodzaju, ilości, zdrowotności lub pochodzenia materiału zarybieniowego, uprawniony do rybactwa, przed podpisaniem protokołu zarybień, przekreśla niewypełnione rubryki w sposób trwały.

4. Jeżeli umowa zawarta przez uprawnionego do rybactwa z właścicielem wody przewiduje potwierdzenie protokołu zarybień przez właściciela wody, uprawniony do rybactwa przekazuje protokół zarybień do potwierdzenia właścicielowi wody albo osobie przez niego upoważnionej, w miejscu wprowadzenia materiału zarybieniowego do wód obwodu rybackiego, niezwłocznie po dokonaniu zarybienia.

5. W razie niemożności przekazania protokołu zarybień właścicielowi wody albo osobie przez niego upoważnionej z powodu ich nieobecności, uprawniony do rybactwa zamieszcza stosowną adnotację na tę okoliczność w protokole zarybień, wskazując również sposób i termin powiadomienia właściciela wody albo osoby przez niego upoważnionej o planowanym miejscu i terminie zarybienia.

6. Uprawniony do rybactwa przechowuje oryginał protokołu zarybień przez okres pięciu lat od dnia jego sporządzenia.

§ 5. 1. Uprawniony do rybactwa sporządza protokół połowu ryb i raków niezwłocznie po połowie dokonanym:

- 1) w zbiorniku wodnym, co do którego marszałek województwa zwolnił uprawnionego do rybactwa od obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej;
- 2) w zbiorniku wodnym uznanym przez marszałka województwa za nieprzydatny do prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej;
- 3) w obrębie hodowlanym ustanowionym na jego wniosek w granicach obwodu rybackiego lub
- 4) na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 albo ust. 2 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym.

2. Jeżeli po dokonaniu wpisów w protokole połowu ryb i raków pozostały niewypełnione rubryki dotyczące gatunku, sortymentów wagowych, pozyskanych produktów, ilości lub sposobu zagospodarowania ryb lub raków, uprawniony do rybactwa, przed podpisaniem protokołu połowu ryb i raków, przekreśla niewypełnione rubryki w sposób trwały.

3. Jeżeli umowa zawarta przez uprawnionego do rybactwa z właścicielem wody przewiduje potwierdzenie protokołu połowu ryb i raków przez właściciela wody, uprawniony do rybactwa przekazuje protokół połowu ryb i raków do potwierdzenia właścicielowi wody albo osobie przez niego upoważnionej, w miejscu połowu, niezwłocznie po dokonaniu połowu.

4. W razie niemożności przekazania protokołu połowu ryb i raków właścicielowi wody albo osobie przez niego upoważnionej z powodu ich nieobecności, uprawniony do rybactwa zamieszcza stosowną adnotację na tę okoliczność w protokole połowu ryb i raków, wskazując również sposób i termin powiadomienia właściciela wody albo osoby przez niego upoważnionej o planowanym miejscu i terminie połowu.

5. Uprawniony do rybactwa przechowuje oryginał protokołu połowu ryb i raków przez okres pięciu lat od dnia jego sporządzenia.

§ 6. 1. Uprawniony do rybactwa prowadzi księgę gospodarczą w formie pisemnej albo w formie elektronicznej.

2. W przypadku prowadzenia księgi gospodarczej w formie elektronicznej, uprawniony do rybactwa dokonuje zapisu na elektronicznym nośniku informacji w sposób chroniący dane na nim zawarte przed zatarciem, zniekształceniem lub usunięciem pierwotnej treści zapisu oraz w sposób umożliwiający wydrukowanie ich w porządku chronologicznym.

3. Księga gospodarcza zawiera ewidencję:

- 1) połowu ryb i raków;
- 2) amatorskiego połowu ryb;
- 3) zarybień.

4. Uprawniony do rybactwa prowadzi księgę gospodarczą osobno dla każdego jeziora, zbiornika wodnego, rzeki, kanału oraz cieku naturalnego, które znajdują się w

granicach zasadniczego obwodu rybackiego.

5. W przypadkach uzasadnionych warunkami hydrobiologicznymi obwodu rybackiego, charakterystyką jego ichtiofauny lub innymi czynnikami wymienionymi w operacie rybackim, które mają wpływ na prowadzenie racjonalnej gospodarki rybackiej w tym obwodzie, uprawniony do rybactwa może prowadzić jedną księgę gospodarczą dla łączących się ze sobą jezior, zbiorników wodnych, rzek, kanałów lub cieków naturalnych, w granicach zasadniczego obwodu rybackiego.

6. W przypadku zaprzestania prowadzenia gospodarki rybackiej w danym obwodzie rybackim uprawniony do rybactwa przekazuje do katastru wodnego kopie ksiąg gospodarczych prowadzonych dla danego obwodu rybackiego.

§ 7. 1. W ewidencji połowu ryb i raków, o której mowa w § 6 ust. 3 pkt 1, uprawniony do rybactwa podaje informacje o ilości ryb i raków złowionych rybackimi narzędziami i urządzeniami połowowymi przez niego i osoby upoważnione do połowu ryb lub raków na jego rzecz.

2. Uprawniony do rybactwa podaje ilość ryb i raków, o której mowa w ust. 1, w kilogramach, nie później niż do 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym złowiono ryby lub raki.

3. W ewidencji połowu ryb i raków uprawniony do rybactwa podaje również sumę ilości:

- 1) ryb złowionych w ciągu jednego miesiąca,
 - 2) raków złowionych w ciągu jednego miesiąca,
 - 3) ryb złowionych w ciągu jednego roku, z podziałem na gatunki,
 - 4) wszystkich ryb oraz wszystkich raków złowionych w ciągu jednego roku
- nie później niż do dnia 15 kwietnia roku następującego po roku, w którym złowiono ryby lub raki.

§ 8. W ewidencji amatorskiego połowu ryb, o której mowa w § 6 ust. 3 pkt 2, uprawniony do rybactwa dokonuje wpisów raz w roku, nie później niż do dnia 15 kwietnia drugiego roku po roku, w którym złowiono ryby.

§ 9. W ewidencji zarybień, o której mowa w § 6 ust. 3 pkt 3, uprawniony do rybactwa wpisuje informacje zawarte w:

- 1) protokołach zarybień;
- 2) innych dokumentach dotyczących zarybień, przekazanych uprawnionemu do rybactwa przez:
 - a) właściciela wody lub
 - b) podmiot, któremu właściciel wody udostępnił obwód rybacki do badań naukowych

– nie później niż do 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym uprawniony do rybactwa wprowadził materiał zarybienny do wód albo otrzymał

informację o wykonanych zarybieniach.

§ 10. 1. Uprawniony do rybactwa sporządza zestawienie roczne w formie pisemnej albo w formie elektronicznej, raz w roku, nie później niż do dnia 15 kwietnia każdego roku.

2. Uprawniony do rybactwa dokonuje zapisu na elektronicznym nośniku informacji w sposób chroniący dane na nim zawarte przed zatarciem, zniekształceniem lub usunięciem pierwotnej treści zapisu.

3. Zestawienie roczne zawiera w szczególności:

- 1) informacje zawarte w ewidencji połowu ryb i raków, sporządzonej za rok poprzedzający rok, w którym uprawniony do rybactwa sporządza zestawienie;
- 2) informacje zawarte w ewidencji amatorskiego połowu ryb, sporządzonej za rok poprzedzający o dwa lata rok, w którym uprawniony do rybactwa sporządza zestawienie;
- 3) informacje zawarte w protokołach zarybień, sporządzonych w roku poprzedzającym rok, w którym uprawniony do rybactwa sporządza zestawienie, z wyłączeniem informacji o materiale zarybieniowym wprowadzonym do wód obwodu rybackiego, który wcześniej został złowiony w tym samym lub innym obwodzie rybackim.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 września 2003 r. w sprawie dokumentacji prowadzonej przez uprawnionego do rybactwa (Dz. U. Nr 180, poz. 1766 i Nr 210, poz. 2048).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

**Minister Rolnictwa
i Rozwoju Wsi**

WZÓR PROTOKOŁU ZARYBIENIA.

Strona A

Protokół zarybienia Nr						
1. Uprawniony do rybactwa		2. Data zarybienia		3. Miejsce sporządzenia protokołu		
		4. Miejsce zarybienia				
		4a. Region wodny		4b. Województwo		
		4c. Obwód rybacki				
5. informacje o materiale zarybieniowym						
l.p.	5a. Gatunek	5b. Rodzaj	5c. Ilość		5d. Zdrowotność	5e. Pochodzenie
			kg	Sztuk		
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6. Uwagi			7. Informacje o sporządzającym protokół		8. Potwierdzenie informacji zawartych w protokole	
			7a. Imię i nazwisko		8a. Podmiot upoważniający	
			7b. Podpis		8b. Czytelny podpis	
			9. Data		10. Data	

Objaśnienia do protokołu zarybienia

Protokół zarybienia sporządza się i potwierdza niezwłocznie po wprowadzenia materiału zarybieniowego do wód podając w pozycji:

- 1) „**1. Uprawniony do rybactwa**” - imię i nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania albo nazwę i adres siedziby uprawnionego do rybactwa; tarlaków
-która została wprowadzona do wód obwodu rybackiego;
- 2) „**2. Data zarybienia**” – dzień, miesiąc i rok wprowadzenia materiału zarybieniowego do wód;
- 3) „**3. Miejsce sporządzenia protokołu**” – wskazanie miejsca sporządzenia protokołu;
- 4) „**4a.Region wodny**” – nazwę regionu wodnego, w którym wprowadzono materiał zarybieniowy do wód;
- 5) „**4b. Województwo**” – nazwę województwa, w którym wprowadzono materiał zarybieniowy do wód;
- 6) „**4c. Obwód rybacki**” – nazwę i numer obwodu rybackiego, do wód którego wprowadzono materiał zarybieniowy, zgodnie z rozporządzeniem dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej w sprawie ustanowienia obwodów rybackich;
- 7) „**5a. Gatunek**” – polską, a w przypadku jej braku łacińską nazwę gatunkową materiału zarybieniowego, który wprowadzono do wód;
- 8) „**5b. Rodzaj materiału zarybieniowego**” – nazwę rodzaj materiału zarybieniowego, która odpowiada stadium rozwojowym i hodowlanym ryb wprowadzonych do wód obwodu rybackiego;
- 9) „**5c. Ilość**”:
 - a) w kolumnie „**kg**” - wyrażoną w kilogramach ilość narybku, presmoltów, smoltów, dwulatków, krocza, trzylatków, selektów albo tarlaków,
 - b) „**sztuki**” – wyrażoną w sztukach liczbę ziaren ikry, wylęgu, narybku, presmoltów, smoltów, krocza, dwulatków, trzylatków, selektów albo
- 10) „**5d. Zdrowotność**” – datę wystawienia i oznaczenie dokumentu stwierdzającego zdrowotność materiału zarybieniowego, jeżeli przepisy o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt wymagają od uprawnionego do rybactwa posiadania takiego dokumentu;
- 11) „**5e. Pochodzenie**” – wskazanie miejsca pochodzenia materiału zarybieniowego;
- 12) „**6. Uwagi**” – adnotację o nieobecności osoby lub osób upoważnionych do potwierdzenia informacji zawartych w protokole zarybienia oraz o sposobie i terminie powiadomienia albo inne informacje związane z dokonaniem zarybieniem, które uprawniony do rybactwa lub osoby upoważnione do potwierdzenia informacji zawartych w protokole zarybienia uznały za konieczne zaprotokołować;
- 13) „**7a. Imię i nazwisko**” – imię i nazwisko uprawnionego do rybactwa albo osoby przez niego upoważnionej, która sporządziła protokół;
- 14) „**7b. Podpis**” – podpis osoby, która sporządziła protokół;
- 15) „**8a. Podmiot upoważniający**” – nazwą podmiotu, który upoważnił pracownika do potwierdzenia protokołu zarybienia;
- 16) „**8b. Czytelny podpis**” – czytelny podpis, z podaniem imienia i nazwiska osoby upoważnionej do potwierdzenia protokołu,
- 17) „**9. i 10. Data**” – dzień, miesiąc i rok sporządzenia i potwierdzenia protokołu zarybienia.

WZÓR PROTOKOŁU ODŁOWU RYB I RAKÓW

Strona A

Protokół odłowu ryb i raków				
1. Uprawniony do rybactwa		2. Miejsce odłowu	2a. Region wodny	
		2b. Województwo	2c. Obwód rybacki	
		3. Data odłowu	4. Miejsce sporządzenia protokołu	
I.p.	6. Gatunek	7. Wielkość /produkt	8. Ilość (kg)	9. Sposób zagospodarowania
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				
10. Imiona i nazwiska osób dokonujących połowu				
11. Uwagi		12. Informacje o sporządzającym protokół		13. Potwierdzenie informacji zawartych w protokole
		12a. Imię i nazwisko		13a. Imię i nazwisko
		12b. Podpis		13b. Podpis
		14. Data		15. Data

Objaśnienia do protokołu odłowu ryb i raków

Protokół odłowu ryb i raków sporządza się i potwierdza niezwłocznie po zakończeniu odłowów podając w pozycji:

- 18) „**1. Uprawniony do rybactwa**” - imię i nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania albo nazwę i adres siedziby uprawnionego do rybactwa;
- 19) „**2a. Region wodny**” – nazwę regionu wodnego, w którym dokonano odłowu ryb lub raków;
- 20) „**2b. Województwo**” – nazwę województwa, w którym dokonano odłowu ryb lub raków;
- 21) „**2c. Obwód rybacki**” – nazwę i numer obwodu rybackiego, w którym dokonano odłowów, zgodnie z rozporządzeniem dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej w sprawie ustanowienia obwodów rybackich;
- 22) „**3. Data odłowu**” – dzień, miesiąc i rok, w którym ryby lub raki wyjęto z rybackich narzędzi lub urządzeń połowowych;
- 23) „**4. Miejsce sporządzenia protokołu**” – wskazanie miejsca sporządzenia protokołu odłowu;
- 24) „**6. Gatunek**” – polską, a w przypadku jej braku łacińską nazwę gatunkową ryb lub raków, które odłowiono;
- 25) „**7. Wielkość/produkt**” – klasę wielkości odłowionych ryb albo nazwę pozyskanego produktu (ikra, mlecz);
- 26) „**8. Ilość**” – szacunkową ilość ryb, raków lub ich produktów, wyrażoną w kilogramach, sztukach albo litrach;
- 27) „**9. Sposób zagospodarowania**” – przeznaczenie lub sposób, w który wykorzystano odłowione ryby lub raki,
- 11) „**10. Imiona i nazwiska osób dokonujących połowu**” – imiona i nazwiska osób, które wyjęły ryby lub raki z rybackich narzędzi lub urządzeń połowowych,
- 12) „**11. Uwagi**” – adnotację o nieobecności strażnika Państwowej Straży Rybackiej oraz sposobie i terminie powiadomienia komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Rybackiej albo informacje dotyczące dokonanego odłowu, które uprawniony do rybactwa lub osoby upoważnione do potwierdzenia informacji zawartych w protokole odłowu ryb i raków uznały za konieczne zaprotokółować;
- 13) „**12a. Imię i nazwisko**” – imię i nazwisko uprawnionego do rybactwa albo osoby przez niego upoważnionej, do sporządzenia protokołu;
- 14) „**12b. Podpis**” – podpis osoby, która sporządziła protokół;
- 15) „**13a. Imię i nazwisko**” – imię i nazwisko strażnika Państwowej Straży Rybackiej, który dokonał potwierdzenia informacji zawartych w protokole;
- 16) „**13b. Podpis**” – podpis strażnika Państwowej Straży Rybackiej, który potwierdził informacje zawarte w protokole;
- 17) „**14. i 15. Data**” – dzień, miesiąc i rok sporządzenia i potwierdzenia protokołu odłowu ryb i raków.

WZÓR KSIĘGI GOSPODARCZEJ

KSIĘGA GOSPODARCZA**Obwód rybacki****Jezioro / rzeka / zbiornik zaporowy*****Uprawniony do rybactwa:**

.....

Założono dn.20 r.

Zakończono dn.20 r.

(okładka)

Strona 1

1. ROK				20				2. Wydajność z 1 ha wód												kg/ha													
3. EWIDENCJA ODŁOWU																																	
gat.	3a. Węgorz			3b. Szczupak			3c. Sandacz			3d. Okoń			3e. Leszcz			3f. Lin		3g. Płoć		3h. Karaś	3i. Krap	3j.											
m-c	D	S	M	D	S	M	D	S	M	D	S	M	D	S	M	D	S	S	M														
I																																	
II																																	
III																																	
IV																																	
V																																	
VI																																	
VII																																	
VIII																																	
IX																																	
X																																	
XI																																	
XII																																	
IIIb. razem wg gatunków																																	
4. EWIDENCJA AMATORSKIEGO																																	
gat.	4a. Węgorz			4b. Szczupak			4c. Sandacz			4d. Okoń			4e. Leszcz			4f. Lin		4g. Płoć		4h. Karaś	4i. Krap	4j.											
szt.																																	
ilość																																	
5. WYMIARY GOSPODARCZE																																	
cm/ okres	5a. www.inforlex.pl			5b.			5c.			5d.			5e.			5f.		5g.		5h.													

[illegible]

OBJAŚNIENIA DO KSIĘGI GOSPODARCZEJ

1. W pozycji „**1.Rok**” podaje się oznaczenie roku, za który sporządza się informacje o gospodarce rybackiej w obwodzie rybackim.
 2. W pozycji „**2. Wydajność z 1 ha obwodu rybackiego**” podaje się, wyrażony w kilogramach na 1 ha wody, wynik odłowów ryb i raków dokonanych przez uprawnionego do rybactwa w danym roku.
 3. W pozycjach od „**3a.**” do „**3j.**” podaje się ilość ryb określonego gatunku odłowionych w każdym miesiącu (wiersze) danego roku z uwzględnieniem podziału ryb na klasy wielkości (kolumny), przy czym do poszczególnych klas wielkości zalicza się ryby, których ciężar jednostkowy wynosi odpowiednio:
 - 1) węgorz:
 - a) D – powyżej 0,75 kg,
 - b) S – powyżej 0,3 kg do 0,75 kg,
 - c) M – do 0,3 kg;
 - 2) szczupak:
 - a) D – powyżej 3 kg,
 - b) S – powyżej 0,8 kg do 3 kg,
 - c) M – do 0,8 kg;
 - 3) sandacz:
 - a) D – powyżej 1 kg,
 - b) S – powyżej 0,5 kg do 1 kg,
 - c) M – do 0,5 kg;
 - 4) okoń:
 - a) D – powyżej 0,5 kg,
 - b) S – powyżej 0,2 kg do 0,5 kg,
 - c) M – do 0,2 kg;
 - 5) leszcz:
 - a) D – powyżej 1 kg,
 - b) S – powyżej 0,5 kg do 1 kg,
 - c) M – do 0,5 kg;
 - 6) lin:
 - a) D - powyżej 0,5 kg,
 - b) S – do 0,2 kg.
- 1) płoć i wzdregą:
 - a) S – powyżej 0,15 kg,
 - b) M – do 0,15 kg.

W pozycji „**3g. Płoć**” podaje się łącznie ilość ryb z gatunku płoć oraz wzdregą. W pozycji „**3j.**” podaje się ilość ryb z gatunków innych niż wymienione w pozycjach od „**3a.**” do „**3i.**”. Podziału nagłówka na kolumny w pozycji „**3j.**” dokonuje, w miarę potrzeby, uprawniony do rybactwa uwzględniając informacje o gatunkach ryb występujących w obwodzie rybackim i podział ryb na następujące klasy wielkości:

 - 1) łosoś:
 - a) D – powyżej 6 kg,
 - b) S - powyżej 3 kg do 6 kg,
 - c) M – do 3 kg;
 - 2) miętus:
 - a) D – powyżej 0,5 kg,
 - b) S – do 0,5 kg;
 - 3) sum:
 - a) D – powyżej 3 kg,
 - b) S – do 3 kg,
 - 4) troć wędrowną:
 - a) D – powyżej 3 kg,
 - b) S – powyżej 1 kg do 3 kg,
 - c) M – powyżej 1 kg.
 5. W pozycji „**3k. Raki**” – podaje się ilość raków odłowionych w danym miesiącu.
 6. W pozycji „**IIla ryby razem wg m-cy**” – podaje się ilość wszystkich ryb odłowionych przez uprawnionego do rybactwa w danym miesiącu.
 7. W pozycji „**IIlb ryby razem wg gatunków**” – podaje się, z uwzględnieniem podziału na klasy wielkości, ilość wszystkich ryb tego samego gatunku odłowionych przez uprawnionego do rybactwa w danym roku.
 8. W pozycji „**IIlc ryby razem**” – podaje się ilość wszystkich ryb odłowionych przez uprawnionego do rybactwa w danym roku.
 9. W pozycji „**IIld raki razem**” – podaje się ilość wszystkich raków odłowionych przez uprawnionego do rybactwa w danym roku.
 10. W pozycjach od „**4a.**” do „**4j.**” – podaje się ilość ryb określonego gatunku odłowionych w danym roku przez osoby uprawiające amatorski połów ryb. W pozycji „**4j.**” podaje się ilość ryb z gatunków innych niż wymienione w pozycjach od „**4a.**” do „**4i.**”. Podziału wierszy na kolumny w pozycji „**4j.**” dokonuje, w miarę potrzeby, uprawniony do rybactwa uwzględniając informacje o gatunkach ryb występujących w obwodzie rybackim.
 11. W pozycji „**IVa. Amatorskie połowy razem**” – podaje się wyrażoną w kilogramach ilość wszystkich ryb odłowionych w danym roku przez osoby uprawiające amatorski połów ryb.
 12. W pozycji „**IVb. Liczba osób**” – podaje się liczbę osób, od których uprawniony do rybactwa zebrał albo otrzymał informacje o wynikach amatorskiego połowu ryb w danym roku.
 13. W pozycji „**IVc. Sposób ewidencjonowania**” – podaje się, przez zakreślenia właściwej litery, sposób ewidencjonowania w danym roku wyników amatorskiego połowu ryb, gdzie:
 - 1) A – oznacza ewidencję prowadzoną na podstawie ankiet wypełnianych przez osoby uprawiające amatorski połów ryb po zakończeniu danego roku;
 - 2) R – oznacza ewidencję prowadzoną na podstawie rejestrów połowów wypełnianych przez osoby uprawiające

OBJAŚNIENIA DO KSIĘGI GOSPODARCZEJ

- amatorski połów ryb po zakończonym połowie;
- 3) E – oznacza ewidencję sporządzoną na podstawie kontroli wyników połowu osób uprawiających amatorski połów ryb dokonanej przez uprawnionego do rybactwa w miejscu uprawiania amatorskiego połowu ryb.
14. W pozycji od „5a” do „5h.” - podaje się wymiar gospodarczy ryb ze wskazaniem okresu, na który został wprowadzony. Wymiar gospodarczy ryb wraz z okresem, w którym on obowiązuje wpisuje się zachowując podział kolumn na gatunki przyjęty w ewidencji odłowu ryb i raków lub ewidencji amatorskiego połowu ryb. Podziału wiersza na kolumny w pozycji „5h.” dokonuje, w miarę potrzeby, uprawniony do rybactwa
15. W pozycji „6a. data zarybienia” – podaje się datę wprowadzenia materiału zarybieniowego do wód.
16. W pozycji „6b. Nr dokumentu” – podaje się oznaczenie protokołu zarybienia, w którym uprawniony do rybactwa udokumentował czynność wprowadzenia materiału zarybieniowego do wód.
17. W pozycji „6c. gatunek” – podaje się nazwę gatunkową materiału zarybieniowego, który wprowadzono do wód.
18. W pozycji „6d. rodzaj” – podaje się rodzaj materiału zarybieniowego, który wprowadzono do wód, stosując właściwe dla danego gatunku nazewnictwo albo skróty:
- 1) ikra zapłodniona – i_1 ;
 - 2) ikra zaoczkowana – i_2 ;
 - 3) wylęg – w_0 ;
 - 4) wylęg żerujący – w_z ;
 - 5) wylęg podchowany – w_p ;
 - 6) narybek letni – 1_l ;
 - 7) narybek jesienny – 1_j ;
 - 8) presmolt – 1_p ;
 - 9) smolt – s_m ;
 - 10) szklisty narybek wstępujący węgorza – 1_{sz} ;
 - 11) narybek wstępujący węgorza – 1_w ;
 - 12) narybek obsadowy węgorza – 1_o ;
 - 13) narybek wiosenny, dwulatki albo kroczek – 2;
 - 14) trzylatki – 3;
 - 15) selekt – s_e ;
 - 16) tarlak – t.
19. W pozycji „6e. pochodzenia” – podaje się:
- 1) oznaczenie dokumentu, w którym określono miejsce pochodzenia materiału zarybieniowego;
 - 2) siedzibę i nazwę dostawcy materiału zarybieniowego albo
 - 3) nazwę rzeki, jeziora albo innego zbiornika wodnego, w którym materiał zarybieniowy pozyskano.
20. W pozycji „6f. ilość” – podaje się wyrażoną w sztukach lub w kilogramach ilość materiału zarybieniowego, którą wprowadzono do wód.
21. W pozycji „7. Informacje dotyczące obwodu rybackiego i ochrony ryb” – podaje się informacje o zmianie:
- 1) powierzchni wód obwodu rybackiego oraz stanu ich połączeń z innymi wodami;
 - 2) oddziaływania na sposób prowadzenia gospodarki rybackiej ustanowionych obrębów ochronnych;
 - 3) występujących źródeł i rodzajów zanieczyszczeń wód;
 - 4) rodzaju, zakresu i wpływu kłusownictwa oraz szkód wyrządzanych przez zwierzęta wolno żyjące;
 - 5) warunków hydrobiologicznych obwodu rybackiego;
 - 6) charakterystyki ichtiofauny obwodu rybackiego;
 - 7) granic obrębów hodowlanych albo obszarów objętych formami ochrony przyrody;
 - 8) miejsc usytuowania sadzów rybackich, przepławek, pomostów lub innych budowli mających wpływ na prowadzenie racjonalnej gospodarki rybackiej;
 - 9) miejsc gromadnego przebywania kormoranów czarnych;
 - 10) wpływu innych czynników niż wymienione w pkt 1-9 na sposób prowadzenia gospodarki rybackiej przez uprawnionego do rybactwa
- jeżeli stan faktyczny zmienił się w stosunku do stanu podanego w operacie rybackim. W pozycji „7. Informacje dotyczące obwodu rybackiego i ochrony ryb” – podaje się ponadto informacje o:
- 1) wykonanych regulacjach wielkości i struktury populacji ryb drapieżnych oraz ryb karpiowatych w jeziorach lub innych zbiornikach wodnych;
 - 2) sposobach odtworzenia eksploatowanych zasobów raków oraz ryb z gatunków wędrownych lub zagrożonych pogarszającymi się warunkami rozrodu naturalnego w wodach obwodu rybackiego;
 - 3) wykonanych zabiegach ochronnych, niezbędnych do ochrony zasobów raków lubi ryb lub poprawy warunków ich bytowania w wodach obwodu rybackiego.
22. W pozycji „8. Uwagi” – wpisuje się, w miarę potrzeby, uwagi dotyczące dokonanych w księdze wpisów.

WZÓR ZESTAWIENIA ROCZNEGO

Strona A

Zestawienie roczne						strona A
Liczba załączonych stron C		1. Zestawienia za rok			20	
2. Uprawniony do rybactwa		3. Region wodny				
		5. Obwód rybacki			6. powierzchnia zasadniczego obwodu rybackiego (ha)	
7. odłowy ryb i raków narzędziami i urządzeniami rybackim						
I.p.	7a. Gatunek	7b. ilość [kg]	I.p.	7a. Gatunek	7b. ilość [kg]	
1.	Raki ¹⁾		17.	Lin		
2.	Węgorz		18.	Świnka		
3.	Łosoś		19.	Brzana/Brzanka ²⁾		
4.	Troć jeziorowa		20.	Ukleja		
5.	Troć wędrowna		21.	Krąp		
6.	Pstrąg potokowy		22.	Leszcz		
7.	Głowacica		23.	Certa		
8.	Sielawa		24.	Karaś ³⁾		
9.	Sieja		25.	Karp		
10.	Lipień		26.	Tołpyga ⁴⁾		
11.	Stynka		27.	Sum		
12.	Szczupak		28.	Miętus		
13.	Płoc/Wzdreğa ²⁾		29.	Sandacz		
14.	Jelec/Kleń/Jaż ²⁾		30.	Okoń		
15.	Amur		31.	Jazgarz		
16.	Boleń		32.	pozostałe		

Strona B

strona B					
8. amatorskie połowy ryb					
l.p.	8a. Gatunek	8b. ilość [kg]	l.p.	8a. Gatunek	8b. ilość [kg]
1.	Węgorz		17.	Lin	
2.	Łosoś		18.	Świnka	
3.	Troć jeziorowa		19.	Brzana/Brzanka ²⁾	
4.	Troć wędrowna		20.	Ukleja	
5.	Pstrąg potokowy		21.	Krąp	
6.	Pstrąg tęczowy		22.	Leszcz	
7.	Głowacica		23.	Certa	
8.	Sielawa		24.	Karaś ³⁾	
9.	Sieja		25.	Karp	
10.	Lipień		26.	Tołpyga ⁴⁾	
11.	Stynka		27.	Sum	
12.	Szczupak		28.	Miętus	
13.	Płoc/Wzdręga ²⁾		29.	Sandacz	
14.	Jelec/Kleń/Jaż ²⁾		30.	Okoń	
15.	Amur		31.	Jazgarz	
16.	Boleń		32.	pozostałe	
9. połów ryb razem					
9a. Odłowy ryb i raków narzędziami i urządzeniami rybackim razem (suma wierszy w kolumnie 7b.)					
9b. Amatorskie połowy ryb razem (suma wierszy w kolumnie 8b.)					
9c. Odłowy ryb i raków razem (suma wierszy 9a. i 9b.)					
Objaśnienia: 1) ilość raków podaje się łącznie dla wszystkich odłowionych raków z gatunku <i>Astacus astacus</i>, <i>Pontastacus leptodactylus</i> ; 2) ilość ryb podaje się łącznie dla wszystkich wymienionych w tej pozycji gatunków; 3) ilość ryb podaje się łącznie dla wszystkich odłowionych ryb z rodzaju <i>Carassius</i>; 4) ilość ryb podaje się łącznie dla wszystkich odłowionych ryb z gatunku <i>Hypophthalmichthys molitrix</i> oraz <i>Aristichthys nobilis</i>.					

Strona C

strona C Nr				
9. Materiał zarybieniowy wprowadzony do wód obwodu rybackiego				
l.p.	9a. Gatunek	9b. Rodzaj materiału zarybieniowego	9c. ilość	
			sztuki	kg
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				
11.				
12.				
13.				
14.				
15.				
16.				
17.				
18.				
19.				
11. Informacje o sporządzającym zestawienie roczne				12. data sporządzenia
11a. Imię i nazwisko		11b. Podpis		

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie sposobu prowadzenia dokumentacji gospodarki rybackiej stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw rybołówstwa zawartego w art. 4a ust. 2 *ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnactwie śródlądowym* (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471, z późn. zm.). Obowiązek dokumentowania przez uprawnionych do rybnactwa działań związanych z prowadzoną przez nich gospodarką rybnacką nakłada art. 4a ust. 1. zmienianej ustawy o rybnactwie śródlądowym. Uprawniony do rybnactwa obowiązany jest do prowadzenia dokumentacji gospodarki rybnackiej zgodnie ze stanem faktycznym i systematycznego aktualizowania danych zawartych w tej dokumentacji.

Dotychczas obowiązujący przepis wykonawczy – rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 września 2003 r. w sprawie dokumentacji prowadzonej przez uprawnionego do rybnactwa (Dz. U. Nr 180, poz. 1766) - wydano na podstawie art. 6 ust. 4 ustawy o rybnactwie śródlądowym. W związku z projektem ustawy o zmianie ustawy o rybnactwie śródlądowym wprowadzającym zmianę numeracji przepisu upoważniającego do wydania przedmiotowego rozporządzenia należało przygotować niniejszy projekt aktu wykonawczego.

Proponuje się, aby wzory dokumentacji rybnackiej prowadzonej przez uprawnionego do rybnactwa w obwodzie rybnackim a także zakres oraz sposób jej przygotowania i prowadzenia, wykaz terminów specjalistycznych, które należy stosować, terminy i sposób przygotowywania i podawania informacji w dokumentacji gospodarki rybnackiej oraz ich przekazywania, pozostały niezmienione. Obowiązujące w tym zakresie rozwiązania zostały sprawdzone i przyjęły się.

Dodatkowo, w celu zapewnienia dostępu do informacji o gospodarce rybnackiej, wprowadzono obowiązek przekazywania do katastru wodnego kopii ksiąg gospodarczych prowadzonych przez uprawnionego do rybnactwa w obwodzie rybnackim, w przypadku zaprzestania prowadzenia gospodarki w danym obwodzie rybnackim. Informacje zawarte w dokumentacji dostarczają wiedzy niezbędnej do prawidłowego opracowania operatu rybnackiego. Są również potrzebne do aktualizacji danych zawartych w katastrze wodnym dotyczącym obwodów rybnackich i rybnackiej przydatności wód. Obowiązek prowadzenia katastru wodnego nałożony został na dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej przepisami ustawy Prawo wodne.

Wzory dokumentacji i zasady jej prowadzenia przez uprawnionych do rybnactwa przygotowane zostały w oparciu o informacje i wzory zalecanych dokumentów w wydawnictwach fachowych oraz dotychczasowe praktyczne rozwiązania stosowane w rybnactwie śródlądowym. Uznano, że udokumentowania wymagają działania związane z gospodarką rybnacką polegające na zarybianiu śródlądowych wód powierzchniowych oraz wyniki prowadzonych połowów. Z czynności zarybiania uprawniony do rybnactwa sporządza protokół, w którym podaje informacje o gatunku, rodzaju, ilości, zdrowotności i pochodzeniu materiału zarybienowego. Z przeprowadzenia czynności odłowu ryb i raków uprawniony do

rybactwa podaje informacje o wyniku przeprowadzonych połowów, przy czym obowiązek dokumentowania tych wyników w formie protokołu ograniczono do połowów prowadzonych przez podmiot, który został zwolniony przez marszałka województwa z obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki lub podmiot, który prowadzi połowy ryb w wodach uznanych za nieprzydatne do prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej, w wodach obrębu ochronnego albo na podstawie decyzji właściwego organu zezwalającej na odstępstwa od zakazów określonych w ustawie o rybactwie śródlądowym.

Projekt rozporządzenia przewiduje, że informacje o dokonanych zarybieniach, wynikach amatorskiego połowu ryb i wynikach połowu ryb i raków dokonanych przez uprawnionego do rybactwa wprowadzone zostaną do księgi gospodarczej, jako wpisy miesięczne i roczne. W księdze przewidziano także możliwość podawania informacji o zabiegach ochronnych wykonywanych przez uprawnionego do rybactwa oraz informacji o obwodzie rybackim.

Mając na uwadze potrzebę pozyskania informacji statystycznych o gospodarce rybackiej prowadzonej w publicznych śródlądowych powierzchniowych wodach płynących oraz ich aktualizacji w katastrze wodnym w projekcie rozporządzenia opracowano wzór zestawienia rocznego.

Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia stanowi projekt aktu wykonawczego, którego obowiązek wydania przewiduje projekt ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym, i który należy do niego dołączyć, zgodnie z § 10 ust. 7a uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2002 r. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. **Podmioty objęte projektem rozporządzenia** dotyczą uprawnionych do rybactwa będących użytkownikami obwodów rybackich oraz pracowników urzędów marszałkowskich przeprowadzających ocenę wypełniania obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej w obwodach rybackich. Przepisy dotyczą także dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej oddających wody obwodów rybackich w użytkowanie na podstawie umów cywilno-prawnych oraz upoważnionych do prowadzenia katastru wodnego.
2. **Dochody i wydatki budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego** – wejście w życie projektu rozporządzenia nie wpłynie na dochody i wydatki budżetu państwa. Niniejszy projekt rozporządzenia, w związku ze zmianą ustawy o rybactwie śródlądowym, zastąpi dotychczas obowiązujący akt wykonawczy.
3. **Rynek pracy** – wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.
4. **Konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorstw** – wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rozwój przedsiębiorczości.
5. **Sytuacja i rozwój regionalny** - wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.
6. **Konsultacje społeczne** - projekt zostanie przesłany w ramach konsultacji społecznych do: Krajowej Federacji Towarzystw Wędkarskich, Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Dzierżawców i Administratorów Nieruchomości Rybackich Skarbu Państwa, Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Rybackich, Organizacji Pracodawców – Producentów Ryb Śródlądowych, Polskiego Towarzystwa Rybackiego w Poznaniu, Stowarzyszenia Rybactwa Dolnej i Środkowej Wisły w Toruniu, Zarządu Głównego Polskiego Związku Wędkarskiego, Związku Producentów Ryb w Poznaniu. Ponadto projekt przedmiotowego rozporządzenia zostanie przesłany również do marszałków województw.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie zakresu i sposobu postępowania przy dokonywaniu oceny wypełniania
przez uprawnionego do rybactwa obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki
rybackiej**

Na podstawie art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471 oraz z 2010 r. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres i sposób postępowania przy dokonywaniu oceny wypełniania przez uprawnionego do rybactwa obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej.

§ 2. Dokonywanie oceny wypełniania przez uprawnionego do rybactwa obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej, zwanej dalej „oceną”, obejmuje sprawdzenie:

- 1) posiadania przez uprawnionego do rybactwa:
 - a) umowy, na podstawie której władza obwodem rybackim,
 - b) aktualnego, pozytywnie zaopiniowanego operatu rybackiego;
- 2) wypełnienia przez uprawnionego do rybactwa obowiązku udokumentowania działań związanych z prowadzoną gospodarką rybacką;
- 3) zgodności:
 - a) dokonanego przez uprawnionego do rybactwa połowu ryb lub raków z zezwoleniem, o którym mowa w art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, zwanej dalej „ustawą”,
 - b) pozyskania przez uprawnionego do rybactwa materiału biologicznego od ryb objętych wymiarem lub okresem ochronnym z zezwoleniem, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy,

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rybołówstwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

- c) przechowywania i wprowadzania do obrotu przez uprawnionego do rybactwa pozyskanej ikry i złowionych ryb z zezwoleniem, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy;
- 4) zgodności:
 - a) rodzaju, ilości, wartości i miejsca pochodzenia materiału zarybieniowego, który uprawniony do rybactwa wprowadził do wód obwodu rybackiego,
 - b) sposobów i warunków odtwarzania przez uprawnionego do rybactwa eksploatowanych zasobów raków i ryb z gatunków wędrownych lub gatunków zagrożonych na skutek pogarszających się warunków rozrodu naturalnego w wodach obwodu rybackiego,
 - c) sposobów regulowania przez uprawnionego do rybactwa wielkości i struktury populacji ryb drapieżnych i ryb karpiowatych w zbiornikach wodnych,
 - d) rodzaju i zakresu zabiegów ochronnych wykonanych przez uprawnionego do rybactwa w celu ochrony zasobów raków i ryb lub poprawy warunków ich bytowania w wodach obwodu rybackiego
- z założeniami dotyczącymi ochrony i połowu ryb i raków zawartymi w operacie rybackim oraz w programie ochrony i odbudowy zasobów ryb.

§ 3. 1. Sprawdzenia, o którym mowa w § 2, zwanego dalej „sprawdzeniem”, dokonuje upoważniony przez marszałka województwa pracownik właściwej komórki organizacyjnej urzędu marszałkowskiego, zwany „inspektorem rybackim”.

2. Sprawdzenia nie można powierzyć inspektorowi rybackiemu, jeżeli:

- 1) wyniki oceny mogą dotyczyć jego roszczeń, praw lub obowiązków albo roszczeń, praw lub obowiązków jego małżonka lub krewnych i powinowatych do drugiego stopnia włącznie bądź osób związanych z nim z tytułu przysposobienia lub kurateli;
- 2) jest on przedstawicielem, pełnomocnikiem, udziałowcem, akcjonariuszem albo członkiem organizacji społecznej występującej jako uprawniony do rybactwa;
- 3) pozostaje z uprawnionym do rybactwa w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności dokonywanego sprawdzenia.

§ 4. 1. Sprawdzenia dokonuje się w siedzibie urzędu marszałkowskiego, po zawiadomieniu uprawnionego do rybactwa.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres organu dokonującego oceny;
- 2) datę sporządzenia zawiadomienia;
- 3) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres uprawnionego do rybactwa;
- 4) podstawę prawną do dokonania oceny;
- 5) okres, za który dokonuje się oceny;
- 6) termin, w którym uprawniony do rybactwa dostarczy dokumentację dotyczącą działań związanych z prowadzoną gospodarką rybacką i inne dokumenty do siedziby urzędu marszałkowskiego, nie krótszy niż 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia;
- 7) imię, nazwisko, stanowisko służbowe inspektora rybackiego dokonującego sprawdzenia oraz jego podpis.

§ 5. 1. Z dokonanego sprawdzenia inspektor rybacki sporządza protokół.

2. Protokół zawiera:

- 1) wskazanie miejsca i dnia rozpoczęcia oraz zakończenia sprawdzenia;
- 2) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres uprawnionego do rybactwa, którego dotyczy ocena;
- 3) wskazanie obwodu rybackiego, w którym uprawniony do rybactwa prowadzi gospodarkę rybacką;
- 4) wskazanie okresu prowadzonej gospodarki rybackiej w obwodzie rybackim objętego oceną;
- 5) ustalenia dokonane w wyniku sprawdzenia, w zakresie, o którym mowa w § 2;
- 6) sposób i termin usunięcia nieprawidłowości w prowadzonej gospodarce rybackiej wskazany w trakcie dokonywania sprawdzenia;
- 7) datę sporządzenia protokołu;
- 8) imię i nazwisko inspektora rybackiego sporządzającego protokół.

§ 6. 1. Do protokołu dołącza się odpisy lub kopie stron dokumentacji dotyczącej działań związanych z prowadzoną gospodarką rybacką lub innych dokumentów, potwierdzających nieracjonalne prowadzenie gospodarki rybackiej w obwodzie rybackim.

2. Na stronach dokumentacji dotyczącej działań związanych z prowadzoną gospodarką rybacką lub innych dokumentów, z których sporządzono odpisy lub kopie, o których mowa w ust. 1, inspektor rybacki odnotowuje fakt sporządzenia odpisu lub kopii

i pod tą adnotacją składa czytelny podpis wraz z podaniem daty sporządzenia odpisu lub kopii.

§ 7. 1. Po sporządzeniu protokołu inspektor rybacki zapoznaje uprawnionego do rybactwa z treścią tego protokołu.

2. Uprawniony do rybactwa może, w terminie 7 dni od dnia zapoznania się z treścią protokołu, złożyć na piśmie umotywowane zastrzeżenia.

3. W przypadku złożenia zastrzeżeń inspektor rybacki podejmuje dodatkowe czynności sprawdzające, które odnotowuje w protokole.

4. Po dokonaniu czynności, o których mowa w ust. 3, inspektor rybacki:

- 1) zmienia lub uzupełnia część protokołu, do której złożono zastrzeżenia – w przypadku stwierdzenia zasadności złożonych zastrzeżeń;
- 2) udziela uprawnionemu do rybactwa pisemnej odpowiedzi na złożone przez niego zastrzeżenia – w przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości albo w części

- w terminie 30 dni od dnia złożenia zastrzeżeń przez uprawnionego do rybactwa.

5. Zastrzeżenia złożone przez uprawnionego do rybactwa i udzieloną odpowiedź, o której mowa w ust. 4 pkt 2, dołącza się do protokołu.

§ 8. 1. Protokół podpisują inspektor rybacki oraz uprawniony do rybactwa albo osoba przez niego upoważniona.

2. Jeżeli uprawniony do rybactwa odmawia podpisania protokołu, w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisania, jest on obowiązany do złożenia pisemnego wyjaśnienia przyczyn tej odmowy.

3. O odmowie podpisania protokołu inspektor rybacki dokonuje wzmianki w protokole.

4. Odmowa podpisania protokołu przez uprawnionego do rybactwa nie stanowi przeszkody do podpisania protokołu przez inspektora rybackiego.

§ 9. 1. Marszałek województwa dokonuje oceny na podstawie ustaleń zawartych w protokole i ustala wynik tej oceny, w ciągu 14 dni od dnia podpisania protokołu przez inspektora rybackiego.

2. Ustalając wynik oceny, o którym mowa w ust. 1, marszałek województwa wskazuje:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres uprawnionego do rybactwa, którego dotyczy ocena;
- 2) obwód rybacki, w którym uprawniony do rybactwa prowadzi gospodarkę rybacką;

- 3) okres prowadzenia gospodarki rybackiej, który był objęty oceną;
- 4) ustalenia dotyczące wypełnienia przez uprawnionego do rybactwa obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej, w tym stwierdzone nieprawidłowości, podając przyczyny ich powstania, zakres oraz skutki dla wód obwodu rybackiego oraz podjęte czynności naprawcze w trakcie dokonywania sprawdzenia.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 września 2003 r. w sprawie oceny wypełniania obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej (Dz. U. Nr 180, poz. 1765 i Nr 210, poz. 2048 oraz z 2006 r. Nr 32, poz. 224).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw rybołówstwa zawartego w art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471 oraz z 2010 r. Nr ..., poz. ...) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym. W niniejszym projekcie rozporządzenia określono zakres i sposób postępowania przy dokonywanej przez marszałka województwa ocenie wypełniania przez uprawnionych do rybactwa obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej. W związku ze zmianami zawartymi w nowelizacji ustawy zakres regulacji projektowanego rozporządzenia został rozszerzony w stosunku do aktualnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 września 2003 r. w sprawie oceny wypełniania obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej (Dz. U. Nr 180, poz. 1765, ze zm.). Ze względu na regulację zawartą w art. 6 ust. 2a ustawy o rybactwie śródlądowym w projekcie rozporządzenia przewidziano, że ocena prowadzonej gospodarki rybackiej dokonywana będzie nie tylko na podstawie operatu rybackiego, ale także w oparciu o założenia programu ochrony i odbudowy zasobów ryb. Jednocześnie do procedury przeprowadzania oceny dodano możliwość usunięcia nieprawidłowości w przypadku ich stwierdzenia w prowadzonej gospodarce rybackiej, jeżeli w trakcie dokonywania sprawdzenia, zostanie wskazany sposób i termin wykonania czynności naprawczych. Wprowadzenie powyższej regulacji jest następstwem dodania w projektowanej ustawie art. 6 ust. 2c i pozwala na usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości w gospodarce prowadzonej przez uprawnionego do rybactwa przed wydaniem ostatecznej oceny przez marszałka województwa wypełniania przez uprawnionego do rybactwa obowiązku prowadzenia tej gospodarki. Proponowane rozwiązanie jest korzystne dla uprawnionych do rybactwa, ponieważ pozwala na korektę nieprawidłowości, które nie powinny przesądzać o negatywnym wyniku oceny prowadzonej gospodarki rybackiej, takich jak niewielkie modyfikacje dokumentacji ewidencji gospodarki rybackiej prowadzonej przez uprawnionego do rybactwa w stosunku do wzoru ustalonego rozporządzeniem w sprawie dokumentacji prowadzonej przez uprawnionego do rybactwa w obwodzie rybackim czy uchybienia przy wpisywaniu danych do prowadzonej dokumentacji.

Tak jak w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu w sprawie oceny wypełniania obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej w projektowanym rozporządzeniu określono zakres dokonywanej oceny, wskazując szczegółowo

zagadnienia, które powinny być sprawdzone (§2). Czynności sprawdzające mają być dokonywane przez pracownika właściwej komórki organizacyjnej urzędu marszałkowskiego upoważnionego przez marszałka województwa, posiadającego odpowiednie wykształcenie, nazwanego, zgodnie z art. 6 ust. 2b ustawy o rybactwie śródlądowym, inspektorem rybackim. W projekcie rozporządzenia wskazano przesłanki wyłączenia pracownika z udziału w czynnościach sprawdzenia, aby zachować bezstronność dokonywanej przez organ oceny wypełnienia obowiązków przez uprawnionego do rybactwa (§ 3 ust. 2). Czynności sprawdzające dokonywane będą w siedzibie urzędu marszałkowskiego. Inspektor rybacki po dokonaniu sprawdzenia sporządza protokół, w którym przedstawia szczegółowe ustalenia (§ 5). Proponowane przepisy umożliwiają uprawnionemu do rybactwa złożenie zastrzeżeń do ustaleń podanych w protokole (§ 7). Marszałek województwa na podstawie protokołu sprawdzenia ustala wynik oceny wypełniania przez uprawnionego do rybactwa obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki (§ 9).

Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia stanowi projekt aktu wykonawczego, którego obowiązek wydania przewiduje projekt ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym, i który należy do niego dołączyć, zgodnie z § 10 ust. 7a uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2002 r. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.).

Ocena skutków regulacji:

1. **Podmioty objęte projektem rozporządzenia** – projektowane przepisy rozporządzenia wykonywane będą przez marszałków województw oraz pracowników urzędów marszałkowskich przeprowadzających ocenę wypełniania obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej w obwodach rybackich oraz uprawnionych do rybactwa będących użytkownikami obwodów rybackich. Efektem realizacji tych przepisów zainteresowani będą dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej oddający wody obwodów rybackich w użytkowanie na podstawie umów cywilno-prawnych, zgodnie z art. 13 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne.
2. **Dochody i wydatki budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego** – wejście w życie projektu rozporządzenia nie wpłynie na dochody i wydatki budżetu państwa. Niniejszy projekt rozporządzenia, w związku ze zmianą ustawy o rybactwie śródlądowym, zastąpi dotychczas obowiązujący akt wykonawczy.
3. **Rynek pracy** – wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.
4. **Konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym wpływ na funkcjonowanie przedsiębiorstw** – wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na gospodarkę i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.
5. **Sytuacja i rozwój regionalny** – wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.
6. **Konsultacje** – projekt rozporządzenia, w ramach konsultacji, zostanie przekazany urzędом marszałkowskim oraz partnerom społecznym z zakresu rybactwa, tj. do Organizacji Pracodawców – Producentów Ryb Śródlądowych, Polskiego Towarzystwa Rybackiego, Polskiego Związku Wędkarskiego oraz Krajowej Federacji Towarzystw Wędkarskich.